

MŪSŲ LIETUVA

NR 49 (1375) XXVI. 1974 M. GRUODIS - DEZEMBRO 5 D. 70 centavų
R. Juatindiba, 20 Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, ESP. Tel. 273-0338

BRAZILIJA RUSIJA

Aptinkama vis naujų naftos versmių brazilų žemėj. Ir apskaičiuojama, kad Brazilija galėsianti pripildyti iki milijono statinių naftos į dieną. Jei tokie duomenys bus patvirtinti, Brazilijai nereikės pirkti svetur benzino, o dar galės parduoti kitiems.

Brazilijos kariuomenė yra nusistačiusi ginti demokratines teises, tautos pareikštas per paskutinius rinkimus. Tai pabrėžė brig. Oswaldo Terra de Farias, kalbėdamas visų militarinių pajėgų vardu. MD B partijos vadai šį kariuomenės nusistatymą įvertina kaip sveikintiną dalyką, žadantį Brazilijai didesnę demokratiškumą.

Visam savo gyvenime nematė tiek nusizengimų prieš eismo-trasito įstatymus, kiek per vieną dieną São Paule. Taip išsireiškė amerikietis Francis Kenel, direktorius American Automobile Association, kuri turi apie 16 milijonų narių.

Viš kyla kainos. Onibusai pakilo iki 80 centavų São Paule, o pienas iki cr\$ 1,70.

Pasaulyje

JAV bė

Jungtinių Tautų Organizacijos vėliava ant ONU būstinės plečė savo pusiau nuleista gedulo ženklą. Šio mėnesio 25 dieną vėžio liga mirė U Thant, buvęs JTO generalinis sekretorius. Pašarvotas JTO „apsimastymo salė“ (tam tikroji ekumeninė koplyčia) ir pagerbtas visos pasaulinės organizacijos. U Thant kūnas buvo parvežtas į gimtinę - Ranguną (Birmaniją) ir palaidotas budistų kapinėse. „Netekom vieno didžiausio mūsų amžiaus vyro“, išsireiškė JAV ambasadorius John Scali. O prezidentas Gerald Fordas jį apibūdino kaip „neilnį taikos vyrą, dirbusį su kilniu pasišventimu žmonijos ir pasaulio tarnyboj“.

Leonidas Brežnevas, Mongolijos Respublikos 50-čio paminėjime kalbėdamas, tarp kita ko apie Artimuosius Rytus, iškilmingai pabrėžė, kad „kelias į pastovią taiką, tai išlaisvinti visus 1967 metais užimtus arabų kraštus, pripažinti palestiniečiams teisę kurti nepriklausomą valstybę ir visiems ten kovojantiems kraštams užtikrinti apsisprendimo teisę, saugumą ir nepriklausomybę“. - Būtų teisinga, kad tokius kilnius principus pritaikytų ir rusų užgrobtų kraštų atžvilgiu.

Arafatas, kuris laimi triukšmu

D. BRITANIJA

Anglų parlamentas galės būti priverstas pripažinti mirties bausmės įstatymą, jei valdžia neįstengs kitaip numalšinti vis labiau įsigalinti terorizmą iš IRA (Airių Respublikos Kariuomenės) pusės.

Šiame dešimties metų bėgyje Rusija galės tapti galingiausia militarine valstybe. Tai pastebi paprastai akylus The World's Aircraft metraštis, leidžiamas Londone.

PORTUGALIJA

Ministerių Taryba priėmė dekretą, kuriuo valdžia galės įsikišti į privačias įmones, „kurios nepri-sideda normaliai prie valstybės vystimosi arba neatitinka valstybinės bendruomenės reikalavimams“. Tokias įmones valdžia galės nusavinti - suvalstybinti.

Okupuotoje Lietuvoje

Bolševikams vyskupai reikalingi tik dekoracijai,

Kad pasaulis nematytų užkulisiuose
ateistų vykdomo smurto

Ateistai, siekdami sunaikinti tikėjimą, nori tapti absoliučiais žmonių dvasinio pasaulio valdovais, kuriems nekludytų savų tikslų siekti žmonių tikėjimas į Dievą ir religinė moralė. Ateistinis marksizmas siekia, kad visi žmonės mąstyty, kalbėty ir veiktų tik pagal kompartijos programą. Ateistai, kovodami su religija Lietuvoje, stengiasi palaužti lietuvių tautos dvasią, atimti dvasines vertybes, pavergti lietuvių asmenybę ir nutautinti tikinčiąją liaudį. Kai lietuviai taps ateistais, pradės kurti mišrias šeimas, nebranginti savosios krikščioniškosios kultūros, tai sudarys jiems sąlygas pasinerti į vienalytę žmonių masę, vartojančią Lenino kalbą.

Deja, žmonės marksistiniu komunizmu yra visiškai nusivylę. Mūsuose studentai ir inteligentai tik verčiami studijuoti marksizmą. Norom nenorom ateistinei valdžiai tenka griebtis visokių ideologinių ir administracinių priemonių, kad išlaikytų žmonių dvasinį pasaulį savo rankose.

Ateizmas Lietuvoje pasidarė tarsi oficiali religija, kuriai tarnauja spauda, radijas, televizija, kuri platinama visomis galimomis priemonėmis. Ateizmą skleisti yra verčiami ne tik mokytojai, auklėtojai, bet ir visi inteligentai. Tuo pačiu metu, kai knygynai yra užversti ateistine literatūra, katalikai jos (savos) beveik neturi, o ir turimą saugumas konfiskuoja. Nūdienų knygnešių, kaip ir carų laikais, laukia Sibiro katorga. Spaudos draudimo gadynėje buvo lengviau, nes caras neturėjo tiek daug šnipų ir iš savosios tautos kilusių išdavikų.

Religijos padėtį Lietuvoje idėmiai seka Valstybės saugumo komitetas, kadangi kiekvienas ryškesnis religingumo pasireiškimas mūsų laikais laikomas grėsme tarybinei valdžiai. Dabartinė katalikų Bažnyčios padėtis tiek komunistų partijos centro komi-

tetui, tiek Valstybės saugumo komitetui kelia didelį nerimą. Tikintieji gausiai lanko bažnyčias, priiminėja sakramentus ir net išdrįsta ginti savasias teises

Rusijoje išbandytomis priemonėmis

Maskva reikalauja, kad Lietuvos ateistai, kovodami su Bažnyčia, naudotų tas pačias priemones, kurios buvo išbandytos Rusijoje po Spalio revoliucijos. Tačiau Lietuvoje norimus rezultatus pasiekti sunkiau, nes katalikų centras yra ne Maskvoje, o Romoje.

Ateistai įsitikino, kad patogiausia Bažnyčia griauti iš vidaus per bažnytinius komitetus ir per ateistinei valdžiai patinkamą Bažnyčios vadovybę.

Pagal tarybinę konstituciją Bažnyčia yra atskirta nuo valstybės, tačiau valstybė smulkmeniškai kišasi į Bažnyčios reikalus per Religijų reikalų tarybos įgaliojimus ir per bažnytinius komitetus, į kuriuos stengiamasi praversti kuo daugiau ateistam palankių arba net visiškai ištikimų žmonių. Bažnyčios vadovai tuojau suprato šią ateistų klaidą, pasikėsinusią su paraližuoti pastoracinę veiklą. Šiuo metu ateistai bando Lietuvoje įvesti tokią tvarką, kaip Rusijoje, Ukrainoje, Baltarusijoje ir kitur — bažnytiniai komitetai turi būti tikrieji parapijų šeimininkai, o kunigai — tik samdiniai. Bažnytinis komitetas privalo tvarkyti parapijos finansinius reikalus, atlikti reikiamus remontus, į jį privalo kreiptis tikintieji, norėdami palaidoti mirusius, pakrikštyti kūdikius arba susituokti. Šituo siekiama žmones atgrasinti nuo religinių praktikų. Kadangi bažnytinis komitetas samdo ir atleidžia kunigus, tuo pačiu netenka reikšmės ir vyskupo funkcijos arba net dar blogiau — vyskupas paliekamas tik dekoracija, kad pasaulis nematytų jos užkulisiuose ateistų vykdomo smurto.

SIMAS UŽBAIGĖ ŠUOLĮ Į LAISVĘ

Po ketverių metų užtrukusios skausmingos epopėjos, kuri sudrebino visą laisvąjį pasaulį, SIMAS KUDIRKA atvyko Amerikon. Jis atvyko kaip gėrio karžygys. Kaip nugalėtojas. Kaip mūsų mielas ir išsiilgtas svečias. Kartu su juo atvyko jo šeima ir tai didina džiaugsmą, stiprina triumfo jausmus.

Laisvas tarp laisvųjų, jis pradeda naują savo gyvenimo tarpą. Jo pastarųjų metų gyvenimas tapo visu gyvenimu. Jo pasakiškas šuolis į laisvę tapo simboliu, kuris ilgai išliks laisvės kovų ir kovų dėl laisvės analuose.

Prieš ketverius metus, 1970 metų pabaigoje mūsų didmiesčių centrus tvindė gausios demonstracijų eisenos, kilo virš galvų plakatai, verkė jauni ir seni. Tiek skaudaus dramatismo, ryškios neteisybės, pašėlusio brutalumo ir paneigos asmens laisvėms ir patyčios iš žmogaus orumo, buvo sukaupta Vigilanto denio dramoje! Tai nebuvo vien lietuvių tautinės mažumos drama. Tai buvo visos milžiniškos, laisvę adoruojančios amerikinės visuomenės gėdos diena. 1970 metais gruodžio 6 d. The Washington Post pirmasis pavadino Simo Kudirkos išdavimo dieną: "day of infamy". Kiek vėliau tas pat dienraštis pavadino lietuvių išdavimą sovietų budeliams "moral bankruptcy".

Simo Kudirkos išdavimas įvyko 1970 metų lapkričio 23 d. Pakrančių Sargybai nepavyko įvykio nusiūpti. Latvio, buv. pabėgėlio, Roberto M. Briezės nuopelnas, kad jis, ir prigrąšytas tylėti, išdavimo neužtylėjo, bet iškėlė aikštėn. New York Times paskelbė pirmas žinias apie išdavimą lapkričio 24 d. Tada dar nežinota Simo Kudirkos vardo ir pavardės. Buvo nuslydusi žinutė apie pavardę 'Gruzde'. Kitą dieną visaamerikiniai televizijos kanalai jau prabilo apie lietuvių jūreivį, ieškojusį politinės prieglaudos ant Pakrančių Sargybos kuterio denio ir išduotą, po derybų dėl žuvininkystės teisių, sovietams. Keliąs dienas vėliau amerikinė spauda buvo pilna rašinių apie tą įvykį. Aiškėjo aplinkybės, detalės, dundėjo vertinimai, komentarai. Aštros karikatūros, galingas laisvos spaudos ginklas, rodė Pakrančių Sargybą ir jos vadovus apgailėtinais kvailioj padėtyje.

SIMAS KUDIRKA

Lietuvių spauda talpino tragedijos aprašymus, sėdama davinius iš amerikiečių šaltinių. Netrukus prabilo Europa. Prasidėjo kongresinės pakomisės tyrimas. Simo Kudirkos išdavimo byla tapo sunkios, lemtingos ir brutališkos skriaudos sinonimu. Kraštas, kur iškilo Laisvės statula, kviečianti visus ieškančius laisvės prie savo papėdės atmetė vieno nelaimingojo šauksmą.

Simo Kudirkos įvykis tapo laisvojo pasaulio reikalu. Dabar visas pasaulis gerai žino šurpą sukeliančias išdavimo scenas, vykusias ant Vigilanto denio, ir tai, tarytum, ilgam įsimintą filmą, ilgam atmintą įsirežusį knygą.

Per visą ilgą sovietinės tironijos viešpatavimo laiką, į laisvąjį pasaulį skverbiasi narsieji, kurie tais išbėgimo aktais, protestuoja prieš vergystę -- fizinę ir dvasinę. Prasiveržia pasauliui garsūs asmenys (J. Stalino dukterė), atbėga beveik anonimiškai prasiveržėliai -- bet unikumas yra Simo Kudirkos drama, kurios prigimtis įdrėskė laisvosios Amerikos laisvės globą, sukėlė ant kojų milžinišką laisvosios medijos armiją ir, kartu, visą Amerikos visuomenę.

Įvykis pripildė milijonų dvasią deginančiu apmaudu, sunkiu nusivylimu ir kietu klausimu: "kodėl jis išduotas? kodėl taip nehumaniškai? kas kaltas?".

Į tą klausimą, pilnai, deja, neatsakė kongresiniai tyrinėjimai. Išsiteisinimų kamarijeje vieni mėtinėjo atsakomybę kitiems. Ir vis ką tikinkas buvo kažin kur netoli, bet už sekančių durų.

Lietuvių visuomenėje iškyla tam tikros esmės memorialiniai siekiai: pavadinti kuterį Vigilant Simo Kudirkos vardu, (šiam A. Gustaičio ir J. Gliaudos projektui oficialiai pritarė 14 kongresmanų), pristatyti Simą Kudirką kandidatuoti Nobelio taikos premijai (Alg. Gustaičio), pavadinti Simo vardu gatves ir aikštes, spon-

taniškai steigiasi grupės ir būreliai Simo Kudirkos vardu įreikšminti. Tarp jų iškiolo, surado našios veiklos metodus, atsiekė pasigėrėtinų rezultatų "Simui išlaisvinti komitetas".

1970 m. gruodžio 10 d. Chicago Tribune paskelbė, kad S. Kudirkos giminės gyvena Massachusetts valstijoje. Tai suteikė naujų dimensijų išlaisvinimo bylai. Laikui bėgant buvo atrastas Simo motinos pilietybės kazusas.

Simo Kudirkos pasaulinės reikšmės epopėja pradėta 1970 m. lapkričio 23 d. jo istorišku pareiškimu: "My dear comrade. I will up down of russians ship and go with you together". Ta epopėja apvainikuota skausmingo laimėjimo laurais. Simas ir jo šeima gauna ir gaus nesuskaitomus sveikinimus. Atlizo priekaištai visaamerikinei sąžinei. Mūsų širdis pripildė šviesus patikėjimas principu, kad gėris nugalės blogį.

Redakcijos ir pavieniai asmenys rinko ir sukaupe daugybę medžiagos, iškarpu, nuotraukų, net knygų. Tai medžiaga laisvės kovų archyvų lentynoms. Tuo tarpu gyvenimas atsigrįžo į mus savo skaidriu, viltingu veidu: SIMAS TRIUMFALIAI UŽBAIGĖ ŠUOLĮ Į LAISVĘ.

Simo Kudirkos žodis New Yorko lietuviams

Lapkričio 10 d., sekmadienį, per Laisvės Žiburio radiją New Yorke Simas Kudirka pirmą kartą turėjo progos prabilti laisvojo pasaulio lietuviams.

-- Noriu karštai sveikinti sakė Simas Kudirka, visus lietuvius šiapus Atlanto, išvengusius Sibiro platybių, šalčio ir mirties rusų koncentracijos stovyklose, kalėjimuose ir kitokioje priešpaudoje.

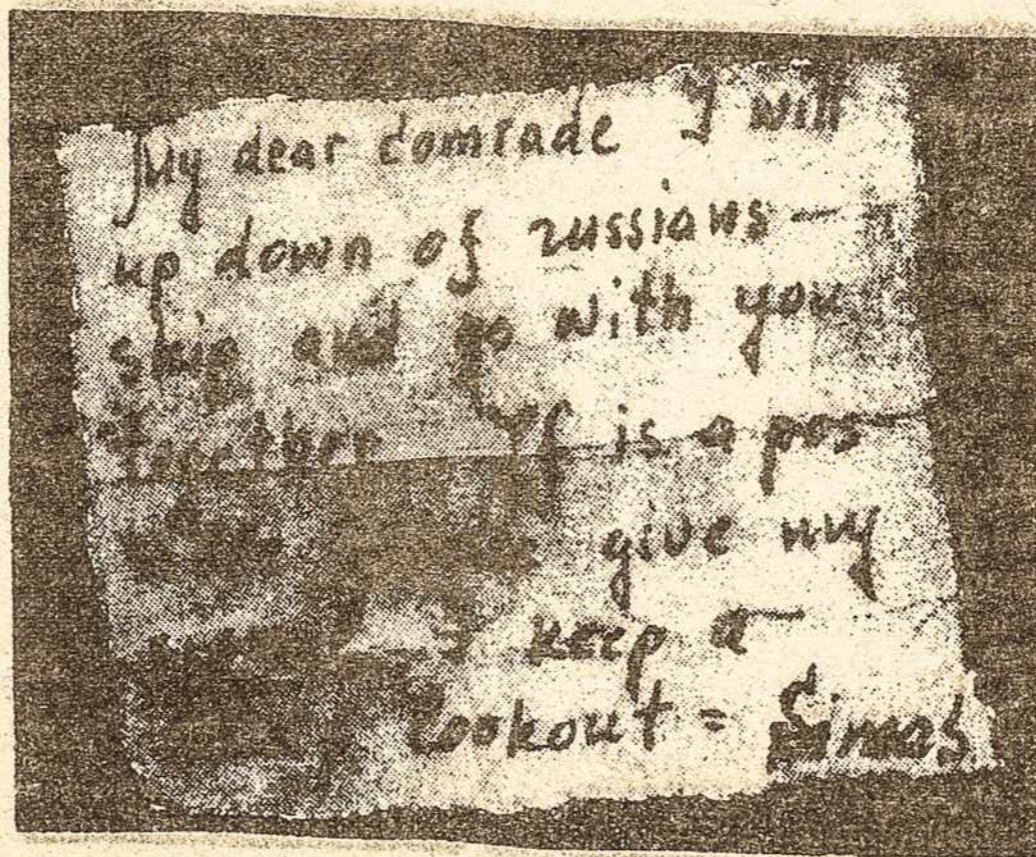
Noriu padėkoti už tokias dideles pastangas mano ir šeimos išvadavimui.

Noriu palinkėti, kad būtų netoli diena, kada galėsime vyksti, ne kaip tremtiniai, bet laisvi, giedodami Lietuvos himną.

Noriu perduoti ir savo šeimos padėką, už suteiktą mums paramą tebesant anapus 1970-1974 metais. Tariu karštą ačiū ir tiems amerikiečiams, kurie prisidėjo prie mūsų žygio ir žadinimo tautos dvasios.

Toliau Simas Kudirka klausiamas kaip jautėsi, kai buvo paleistas į laisvę, paaiškino:

-- Rugpiūčio 23 d. paleidžiant netikėtai. Pranešė, kad tarybinė vyriausybė pasigailėjo. Palydėjo į laisvę vienas kapitonas, nuvežęs į Maskvą įsodino traukinį Klaipėdon. Visa tai atrodė svajinančiai, bet nebuvau tikras, kad nepasauks vėl dienos ar nakties metu ir nepasakys, kad tavo laisvė jau baigiasi.

Kudirka Amerikos žemėje

Specialiai iš Klevelando

Simo Kudirkos pareiškimas spaudos ir tv atstovams

Naujorke, Waldorf Astoria viešbutyje susirinko apie šimtas laikraščių, spaudos agentūrų ir televizijos atstovų. Iš lietuvių dalyvavo „Americans for Simas“ organizacijos pirmininkė Daiva Kezienė, kuri buvo ir vertėja; „Seamens Education Federation“ pirm. G. Paegle, tarusi įžanginį žodį konferencijos dalyviams; Liet. Bendr. krašto valdybos vicepirm. A. Zerr ir R. Česonis; „Day of Shame“ – Gėdos diena“ autorius Algis Rukšėnas, „Altos“ vicep. dr. J. Valaitis; „Margučio“ vedėjas P. Petrutis, adv. P. Žumbakis, „Darbininko“ vyriausias redaktorius dr. K. Bučmys ir kt. Be to, dalyvavo latvis Briese, Amerikos senatoriai Javits ir Buckley, kongresmanas R. Hanrahan, kuris pradėjo Kudirkos išvadavimo akciją atstovų rūmuose, ir kiti.

Simas Kudirka trumpai padėjo kongr. Hanrahanui, visiems kongreso nariams, kurie rūpinosi jo išlaisvinimu ir atsikvietimu į Ameriką, taip pat Gražinai ir dr. R. Paegle šeimai už ankstyvesnį rūpestį ir dabar už priėmimą savo namuose. D. Kezieniei, Lietuvių Bendruomenei ir visiems Amerikos lietuviams, nes tik visų pastangomis buvo laimėta byla. „Ta byla neturėtų būti paskutinė, nes dar daug yra kenčiančių komunistiniuose kraštuose“ – pasakė Kudirka.

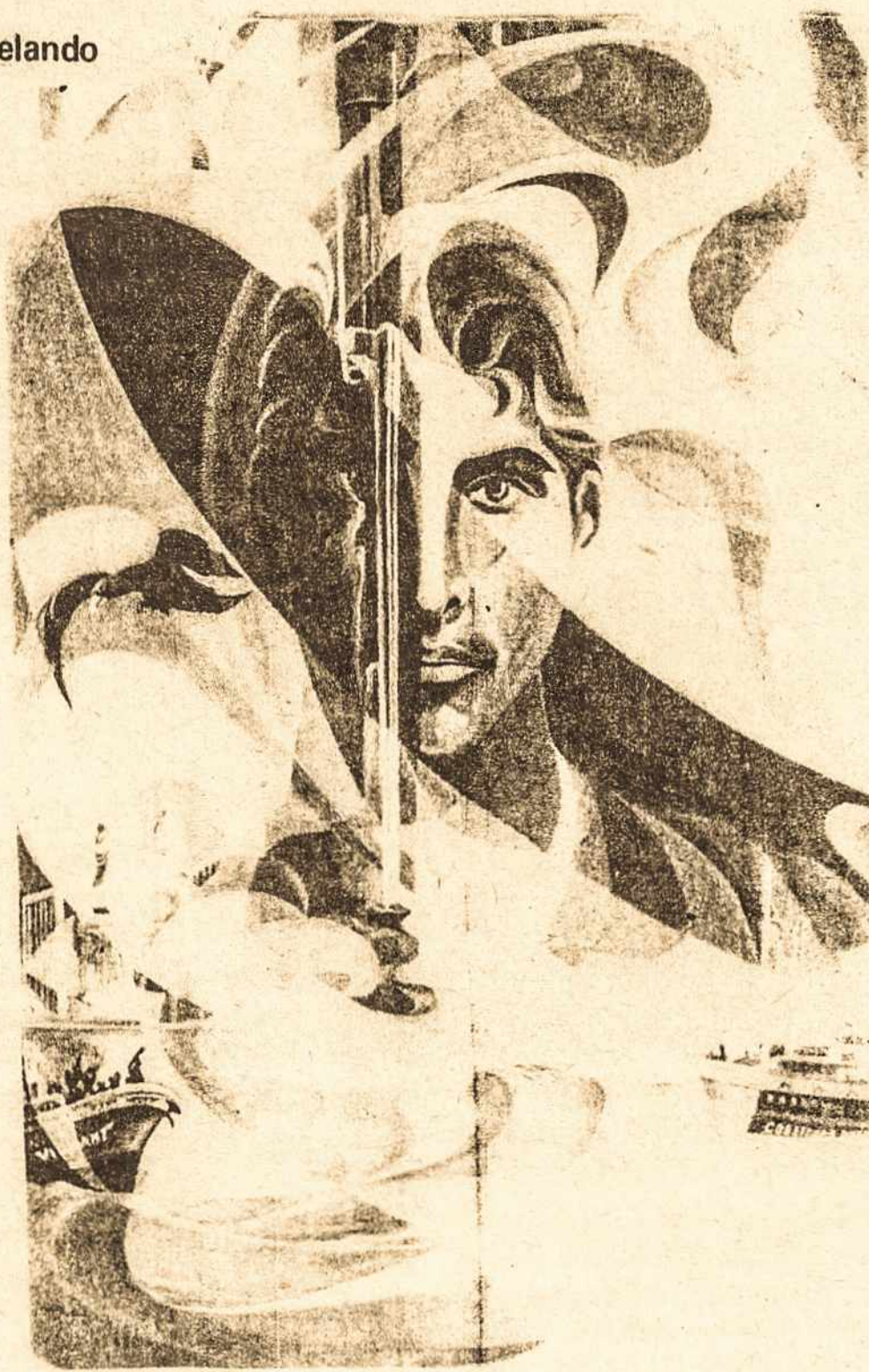
AMERIKOS DIDIEJI DIENRAŠČIAI

tos pačios dienos vakarinėse laidose paskelbė įvykusių spaudos konferenciją, Simo Kudirkos ir jo šeimos istoriją ir apie jo atvykimą Amerikon. Rav.:

„Chicago Tribune“ (panašus į „O Estado de S. Paulo“ dienraštį) aprašydamas Simo Kudirkos žodį, pacitavo: „VISKAS ATRODO; LYG AŠ BŪČIAU IŠTRŪKĘS IŠ PRAGARO“. Toliau Kudirka pasakė savo planus:

Jis nori išmokti anglų kalbos, surasti savo vaikams mokyklą, o pats sau susirasti darbo. Jis rekomendavo visiems pasiskaityti Solzenicyno knygą „Gulago Arkipelagas“, apie kurią girdėjo dar būdamas koncentracijos stovykloje“.

Simas Kudirka pridėjo, kad jis neįsivaikš pykčio nė vienam. Nepyksta nei ant amerikiečių pakrančių apsaugos vyrų, kurie jį atidavė rusams iš savo laivo.

„SACRIFICE FOR FREEDOM“

A Painting to honor Simas Kudirka, by Jurgis Juodis.

SIMAS UŽBAIGĖ ŠUOLI (iš 2 psl.)

-- Ar tada teko susitikti su Sacharovu asmeniškai?

-- Ne, bet aš pažįstu rusų laisvės kitus kovotojus, jie žinojo apie mano sugrįžimą ir be abejo jie pranešė Sacharovui, o tas į laisvę paleido žinią.

-- Ar žinojote, kad Jums pripažinta buvo JAV pilietybė?

-- Ne, tik truputį vieną kartą užsiminė, dar kalėjime esant, kad, jei norėsiu, galėsiu išvykti į Ameriką, nes mamytė gavo JAV pilietybę, bet aš tuo visai netikėjau būdamas belaisvėje.

-- Koks yra atvykimo tikslas?

-- Aš esu bėglys, tremtinys. Tikslas: nevaikščioti po kavines, restoranus, barus ir kitur. Pirmiausia noriu aprūpinti šeimą, į normalias vėžes įstatyti gyvenimą, kad galėčiau savo vaikus leisti mokytis į lietuvišką mokyklą, kad ta mokykla būtų katalikiška, katalikiško atspalvio, kad jie, kaip ir aš nenukryptų nuo tikėjimo. Esu paprastas žmogus ir tikiu, kad čia nepražūsiu. Ir visada prisiminsiu anoj pusėj patikusius tebevargstan-

čius brolius. Ir stengsiuos kiek galiu prisidėti ir rūpintis, kad jie nenuskėtų alkoholizmo bangose, kuris yra ten šiuo metu labai paplitęs.

-- Kaip kaimynai reagavo į Jūsų išvykimą?

-- Šių dienų Lietuvoje yra kelios grupės. Viena atsidadusi okupantui, visokių kartų, visokio amžiaus, net žengiančių į karštą. Kiti, tiems kuriems yra alinami smegenys ir kurie tuo tiki, jie gero niekam nelinko, nelinkėjo ir man. Bet liko daug žmonių, norėjusių mano gero ir džiaugęsi, kad galėjome ištrukti į laisvę. Procentais nusakyti sunku, nes kiekvienas negali tiesos pasakyti, ką jis galvoja, reikia turėti užsidėjus kaukę. Didžioji dalis, ypač paprasti žmonės, kolūkiečiai, baudžiauninkai, su džiaugsmo ašaromis palydėjo mus į laisvę.

-- Gal esate giminė Vinco Kudirkos?

-- Atrodo ne. Man pagrindą davė mano tėvukai, mamytė, nebūtinai reikia būti gimine. Pagindą davė Nepriklausomos Lietuvos mokykla, bažnyčia. Galima sakyti, iki 1944 metų vis dar buvo kitoks gyvenimas, nes vokiečių okupacija nebuvo

LAIKRAŠČIŲ VEDAMIEJI KUDIRKAI

Tas pats „Chicago Tribune“ paskyrė ilgą vedamąjį straipsnį Kudirkai. Jo atsitikimą laikraštis pavadino „vienu pačių painiausių ir tragiškiausių epizodų Pakrančių apsaugos istorijoje“. Ir pridėjo: „Viena kregždė dar ne vasara. Vienos šeimos labai plačiai išgarsintas išleidimas dar nereiškia, kad pasikeitė tironija, kokią Kremlius uždėjo sovietų piliečiams ir ypatingai pavergtoms tautoms, tokioms kaip Kudirkos Lietuvai. Nėra abejonių, kad tas vienas atskiras atvejis yra gerai suplanuotas ir naudingas sovietų tironijai, norinčiai išgauti prekybinių palengvinimų iš Amerikos“.

„Amerikos žmonės ir vyriausybė, sveikindama Kudirkos atvykimą, neturi pasiduoti sentimentui ir už jo išleidimą pradėti dalinti ekonomines vertybes, kurių sovietai kitokiais būdais negalėtų išsiderėti“, rašė laikraštis.

J. Kidykas, S.J.

„Rusijos, šiandien vadinamos Sovietų Sąjunga, aš nelaikau savo tėvyne“.

(Simas Kudirka sovietiniam teisme Vilniuje)

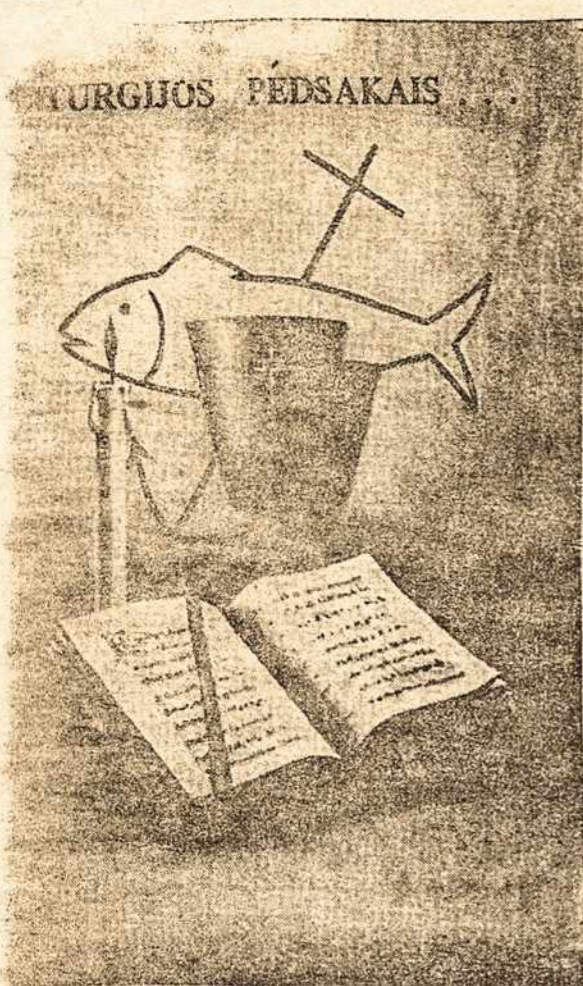
tokia, kaip rusų, bolševikų.

-- Kaip jautėtės gražinamas nuo laivo?

-- Supratau, kad gražinimas buvo doro žmogaus neapsižiūrėjimas, o niekšo apšlifluotas, apgalvotas žingsnis. Ar galėjo JAV pilietis žinoti kokios mintys gimė rusų kapitono galvoje, kai mane apkaltino vagiu, išplėšusiu seifą, paėmusiu jo pinigus ir t.t. Argi amerikietis galėjo juo nepatikėti. Dėka šios klaidos buvau surištas, įmestas į valtį. Žengus lemtingą žingsnį į laisvę, kelio atgal nebebuvo. Tik kovoti ir stengiasi atsilaikyti prieš kelis vyrus, kurie stengėsi mane užmušti, išmušti iš pusiausvyros, užkišti man su narkozu burną, kad lengviau susidorotų. Matydamas pabaigą iš visų jėgų kovojau. Dalį tos kovos aš užmokėjau trim metais ir devyniais mėnesiais kalėjime ir dabar, jūsų pagalba ši kova buvo laimėta ir turiu laimės su jumis dabar kalbėti, džiaugtis. Dirbsime bendrai. Stengsiuos ir aš įdėti bent menką plytelę į šį pasaulį. Padėti išgelbėti pasaulį nuo bolševikinės grėsmės. Linkiu visiems laimės iš visos širdies! -- baigė Simas.

(DIRVA)

TIESA IR GYVENIMAS

„O JŪS, GYVATĒS...”

Anomis dienomis pasirodė Jonas Krikštytojas, ir skelbė:

1. „Atsiverskite!”

– Mums reikia, kad kas nors nuolatos mums rodytų kelią, pamokslautų.

Dievas rodo kelią savo „žodžiu”. Reikia jį gerbti, jį klausytis, jį suprasti.

Ne vien kunigas turi skelbti „Dievo žodį”, o kiekvienas krikščionis savo aplinkoj ir savo būdu (šeimoj, darbavietėj, profesijoj...).

2. „... ir šaukė: O jūs, gyvatės...”

– Pamokslininkas neturi klausytojus glamonėt savo žodžiu, o Dievo žodžiu atskleisti tikrovę, nors tatau gali atrodyti nemalonu nei jam, nei kitiems: „Atsiverskite, keiskit savo gyvenimą.”

Dievo žodis negali užtušuoti mūsų vidines klaidas, o turi jas atskleisti. Kaip kalavijas, turi perskrostiti, atverti sąžinės gelmes, nurodyti klyskelius: „Ir nebandykit

guostis: Oh, mes – Abraomo vaikai...”

Dievo žodis skatina pažvelgti į savo vidų. Ar ten jau paruošta vieta Kristui? O gal įsiveisęs „gyvatynas?”

Atrasti savyje „gyvatyną” ir jį išardyti – štai didis advento uždavynys. Ir kiekvieno mūsų šventa pareiga. O jį nurodyti – Jono Krikštytojo (kiekvieno pamokslininko) misija.

3. „Medis, neduodas gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas ugnin”.

Kas nors spręs apie „medžio” vaisius. Taigi, čia numatytas „teismas”.

Kad teisėjas neturėtų mus sviesti į ugnį, geriau pačiam tuoj pat pasitaisyti, patį medį pagerinti, kol dar nepervėlu, žodžiu – „atsiversti”. Nes teisėjas jau čia pat, ir „kirvis jau prie medžio šaknų”.

4. Kas kitados parašyta, mums pamokyti parašyta”.

– Bet ar aš moku „skaityti”?

Ir ar „skaitau”, kas man parašyta?

– Ar stengiuosi suprasti, kas yra šis „adventas” man?

– Ar pagalvoju, kad kito galėčiau gal ir nesulaukti? ...

O gal man „adventas” – tik laikas susirūpinti, kokią „kalėdinę dovaną” turėsiu nupirkti kitam? ...

Ir pačios Kalėdos – tik šampano taurė ir „Panettone Motta”, – na, kodėl ne? – dar ir lietuviška „plotkelė”, kaip tautinis paprotys?!

Tikrai liūdnos tokios Kalėdos Kristui. Ir jų atžvilgiu evangelija kartotų: „Nebuvo jam vietos”. Kur? – Ogi manyje.

Bet Jonas Krikštytojas nesiliautų šaukęs (jei ir aš dar jam galvos nenukirtau?): – Ah tu, gyvate: Nesakyk, kad tau Kalėdos...

pg

Petras Pakalnis

PAŽANGŪS ARABAI

Nėra abejonės, kad turtingiausia ir pažangiausia arabų valstybė yra Kuwaitas. Nors jis turi tik apie pusę milijono gyventojų, kurių daugumą neseniai sudarė svetimšaliai, bet jis yra toks pažangus, kad jo pėdomis ryžosi eiti ir Saudi Arabijos karaliai.

1934 m. Kuwaito emiras Sabah leido vienai anglų bendrovei ieškoti naftos. Kuwaitas dar tebebuvo Anglijos protektoratas ir emiras tikėjosi greitai iš naftos pralobti. Bet nepaisant, kad inžinieriai išgręžė 7,950 pėdų gilumo šulnį, naftos jie neaptiko. Tada pulkininkas Dickson ragino bendrovės vadovybę gręžti šulnį netoli Burgan miesto. Mat, jis sapnavęs, kad prie Burgan miesto vienoje skylėje buvęs sarkofagas ir jame gulėjusi mergaitė, suvyniota į geltoną drobulę. Kai mergaitė atgijo, pulkininko žmona ją išmaudė ir apvilko naujais drabužiais. Mergaitė prašė pulkininko slėpti ją nuo svetimšalių. Tikrai, svetimšaliai norėjo ją pagrobti ir užkasti. Bet pulkininkas pasitvėrė svetimšalių vadą ir jį parbloškė ant žemės. Kiti jo sėbrai išbėgiojo. Pulkininkas papasakojo savo sapną vienai arabei, kuri jį taip išaiškino. Mergaitė esanti nafta. Svetimšaliai yra žmonės, kurie nori, kad tas turtas nebūtų rastas. Pulkininkas turėtų pranešti inžinieriams, kur yra nafta. Išgirdęs tą sapną, bendrovės pirmininkas telegrafavo inžinieriams, ir šie surado turtingą nafto klodą prie Burgan miesto. Pradžioje tie naftos šaltiniai davė milijonus dolerių pelno, dabar duoda milijardus. Kuwaite pumpuoja naftą penkios bendrovės ir emiras asmeniškai gauna kasmet 28 milijonus dolerių kaip valstybės galva.

Dabartinis Kuwaito emiras yra sumanus valdytojas ir nori tuo dideliu turtu dalytis su savo tautiečiais. Bet kaip? Kartą jam atėjo mintis supirkinėti žemės sklypus aplink miestus ir ten statyti beturčiams butus. Taip, pavyzdžiui, vienas aukštas pareigūnas 1949 m. nusipirko žemės sklypą už 1,260 dolerių ir pastatė ant jo namą už 4,200 dolerių. 1961 m. Kuwaito vyriausybė nupirko tą sklypą ir namą už 105,000 dolerių. Matydamos, kad žemės vertė nuolatos kyla ir kyla, tas pats pareigūnas nupirko kitą sklypą netoli erodromo už 2,100 dolerių ir netrukus pardavė jį valdžiai už 44,100 dolerių. Tačiau tik Kuwaito piliečiai

gali turėti, pirkti ir parduoti sklypus.

Neturtingiems Kuwaito gyventojams vyriausybė duoda kas mėnesį nuo 42 iki 220 dolerių pašalpos. Pašalpos didumas priklauso nuo šeimos narių skaičiaus. Neturtingoms šeimoms vyriausybė padeda įsigyti namus. Iki šiol Kuwaito valdžia pastatė apie 10,000 pigių butų. Juos galima įsigyti per 25 metus, įmokant kas mėnesį tik 10 dolerių.

Daug dėmesio vyriausybė kreipia į mokyklas. Mokymasis yra privalomas nuo 4 iki 16 metų amžiaus vaikams. Už mokslą nereikia mokėti. Valdžia užmoka taip pat už knygas, rūbus, transportą ir maistą. Kuwaitas turi universitetą ir 221 įvairių mokyklų. Pradžios mokyklų ir gimnazijų mokytojai daugumoje yra egiptiečiai. Gabiems studentams, norintiems studijuoti užsienyje, valdžia apmoka kelionę, gydymą ir mokslą bei prideda 3,800 dolerių pragyvenimui.

Kuwaito gyventojai nemoka mokesčių ir už viešus telefonus. Kadangi oras yra šiltas ir sausas, namai turi elektros vėsintuvus, o vanduo destiluojamas iš jūros. Neseniai buvo rastas požeminis ežeras, kuriuo drėkinami laukai. Kuwaito agronomai daro įvairius bandymus ūkio srityje. Krautuvės pilnos visokių užsienio produktų, o ant namų stogų matosi televizijos antenų miškas. Seniau namai buvo statomi Europos pavyzdžiu, o dabar kreipiamas dėmesys į arabų architektūrą. Kad ir Kuwaito beduinai turėtų kuo pasidžiaugti, emiras jiems padarė dirbtinę oazę. Miestuose sodinami medžiai ir laistomi tankais. 1962 metais Kuwaitas pasidarė nepriklausomas. Emiras valdo kraštą, padedamas 50 seimo narių. Jie parenka ir emiro įpėdinį. Toji maža, bet įdomi valstybė šviečia savo pažanga ir kitoms arabų valstybėms, kurioms emiras teikia finansinę pagalbą.

Mintys

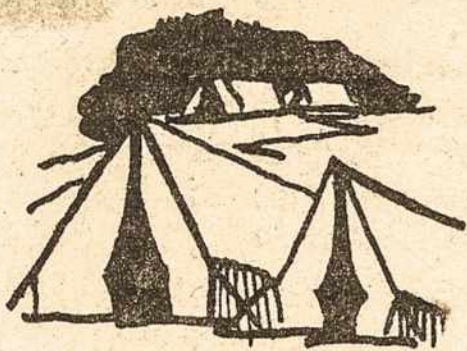
PRIE ALTORIAUS...

Moteris reikalinga trijų vyrų: vieno, kurs ją išlaikytų; antro, kurs ją mylėtų ir trečio, kurs ją muštų... (Bulgarų išmintis).
 - Kai vyras renkasi žmoną, jis paliauja bijotis pragaro (Rumunų priežodis).
 - Nėra sunkesnės gyvenime naštos, kaip lengva žmona (Cervantes).
 - Prieš eidamas į karą, sukalbėk maldą. Prieš plaukdamas į jūrą – sukalbėk maldą du kartu; o

prieš vesdamas – sukalbėk tris kartus (Lenkų priežodis).
 - Visų moterų rūpestis – ištekėti, kaip galima greičiau. Visų vyrų rūpestis – išlikti nevedusiam, kaip galima ilgiau. (G.B.Shaw)
 - Sutuoktusių muzika visados man primena maršą, kuriuo kariiviai palydimi – į mūšį. (Heinrich Heine)
 - Niekados nepasitikėk rytmečio gražumu ir savo uošvės šypsniu. (Japonų priežodis)

Baigiasi 1974 metai.
 Ar jau susitvarkėte su ML prenumerata?

Skautai

O general "Sir Robert Sepsen Shmidt Baden Powel" foi um dos mais valerosos soldados da rainha Vitória que lutou na conquista do Transvall (África do Sul). Durante essa guerra Baden Powell observou os jovens e pensou numa nova educação que seria o escotismo. Após a guerra ele retornou à sua terra natal, a Inglaterra, deu baixa no exército. Nessa época com vários jovens Baden Powel formou o 1º grupo de escoteiros, tendo várias regras para o jovem crescer sadio, ter moral etc...

Essa forma de educação se espalhou pelo mundo todo psicólogos elogiam Baden Powel pela sua idéia.

Atualmente existem milhões de escoteiros espalhados, pelo mundo tendo como „regra de ferro” (Deus, pátria, próximo).

Paulo Mekšėnas

Nēste ano de 1974 os Escoteiros e Bandeirantes têm tentado aproveitar o máximo. Em geral as nossas atividades são de pequenos componentes e reuniões onde comemoramos ou sómente falamos de nossa pátria Lituânia.

Enfim levamos aos outros um pouco de amor e conhecimento de nossa pátria.

Marinei Ap. Bareišis

Todos os sábados, nós, escoteiros, nos encontramos para aprender um pouco mais sobre a Lituânia, e também assunto relacionado com o escotismo.

Eduardo Greičius

Todos os sinais no escotismo são importantes, porque se estiverem fazendo uma excursão cheio de árvores, matos, etc. eles vão ao seu objetivo graças aos sinais.

Flávio Bacevičius

Nós, como escoteiros, tentamos ao máximo atingir nossos objetivos.

Queremos preservar os costumes, crenças, a língua e a linda história lituana - nosso objetivo principal é dizer aos outros o quanto importantes são para nós, escoteiros e bandeirantes, nossas atividades e a preservação da querida Lituânia.

Beatriz Bacevičius

Eu sinto que o escotismo é um melhoramento para a vida.

Significa uma vida nova, que aprendemos coisas diferentes.

O escotismo para mim, é uma riqueza, uma escola.

Angela Lipsky

O nosso grupo não é grande, mas tende a crescer, e com isso pretendemos fazer muita coisa boa, não só para nós, mas também aos outros.

Eu sinto-me orgulhosa, e acho que no fundo, no fundo, até o mais pequenino sente o mesmo.

Rosana Jurčūkonis

Nosso grupo de escotismo ainda está em fase inicial. Sómente alguns fizeram o juramento e outros pretendem fazê-lo.

Nossas atividades são regulares, e o crescimento do grupo é um objetivo realizável.

Claudio Butkus

SVARBI STUDIJŲ DIENA

Sekančioji jaunimo studijų diena įvyks gruodžio 8 d., sekmadienį, p. Magilų vasarvietėje, Caucaia, į kurią išsukama iš kelio į São Roque. Išvažiuojama iš Vila Zelinos jaunimo namų 7 val. ryto. Studijų diena baigsis apie 19 val. Norintieji dalyvauti dėl transporto turi būtinai pranešti būstinei, ar gali kartu paimti kitus arba ar reikia surasti vietas pas kitus automobiliuose. Valgyti pasiima kiekvienas sau, kaip ir paskutiniu metu per studijų dienas. Už gazoliną bus mažas mokestis.

Studijų dienoje kiekviena komisija padarys savo pranešimą, pasiruošdama posėdžiams su Romu Kasparu, sekančią dieną atskrendančiu iš Čikagos kalbėtis dėl kongreso reikalų.

Taip pat bus aptartas intensyvus lietuvių kalbos ir kultūros kursas atostogų metu bei kita programa gruodžio – sausio – vasario mėnesiams, įskaitant studijų savaitę Urugvajuje sausio 4-12.

DIA DE ESTUDOS

O próximo dia de estudos do Congresso realizar-se-á no dia 8 de dezembro em Caucaia, no sitio da familia Magila. A condução sai da Vila Zelina – Casa da Juventude, às 7 hs da manhã, e a volta está prevista para 21 hs. As refeições são por conta própria, mas haverá alguma contribuição para transporte. É importante avisar a Bústiné, para que haja lugar para todos.

Este é o ultimo dia de estudos e reunião geral das comissões antes da chegada do Sr. Romas Kasparas, vicepresidente da Comunidade Mundial Lituana, vindo de Chicago. Cada comissão apresentará seu relatório neste domingo. Haverá debate sobre as atividades de dezembro a fevereiro, inclusive sobre o curso intensivo de lituano e de cultura lituana, e também preparatórios para a semana de estudos no Uruguai.

IR IŠ VOKIETIJOS

Birželio 1-3 dienomis buvo įsteigta Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga, su valdyba: pirmininkas Alfredas Lucas, vicepirmininkas Manfredas Šiušelis, išdininkė Živilė Vilčinskaitė. Kontrolės komisijoje yra Romas Žaliukas ir Algis Valiūnas.

Pagal VLJS pirmininko pranešimą, spalio 18-20 buvo suruoštas „politinis savaitgalis“ ir antrojo Jaunimo kongreso atstovų suvažiavimas, kuris nutarė tuoj sudaryti veiklią grupę, kuri ruoštuosi trečiajam Kongresui.

Alfredas Lucas praneša, kad iš Vokietijos į Braziliją vienam asmeniui lėktuvo bilietas kainuoja 2.000 markių, arba du kart tiek kruzeirų.

Vokietijos Lietuvių Jaunimo sąjunga turi nario mokestį, kuris mokiniams yra (kruzeirais) 20 kr., studentams 30 kr., dirbančiam jaunimui 40 kr. per metus. Bet už tai mokestį sumokėjęs jaunimas gauna lengvatų jaunimo suvažiavimuose.

VLJS valdyba leidžia informacinį leidinį ŽINIAS keturis kart per metus ir įsteigė informacijos centrą, pavadin-

ta KONTAKTAS, kad tarpusavio ryšiai pagilėtų ir padidėtų.

Informacijos centras KONTAKTAS sudaro adresų kartoteką, renka žinias apie susirinkimus ir susibūrimus vietovėse, praneša apie kultūrinius įvykius, padeda iš kitų kraštų atvykusiam jaunimui susipažinti su Vokietijos lietuviais.

VLJS nariais priima jaunimą nuo 16 iki 30 metų amžiaus.

Spalio mėn. įvykusiame Vokietijos jaunimo suvažiavime buvo aptartos šios temos:

Pokarinės Lietuvos vaidmuo Sovietų Sąjungoje - Petras Nevulis.

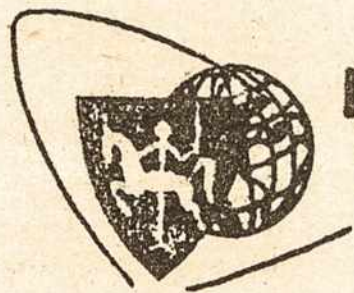
Vokietijos rytų politika - dr. Gerhardas Bauras.

Lietuvių pažiūros į vakariečių rytų politiką - Aleksandras Katzas.

Etninių grupių politinis angažavimas - Vincas Bartusevičius.

Lietuvių kultūra paskutinių metų bėgyje - Arturas Hermanas.

Prie visų temų vyko diskusijos, buvo laiko ir sportui ir ekumėninėm pamaldom (laikė kun. V. Damijonaitis), ir linksmavakariui su programa. Suvažiavimas įvyko Bad Godesberge prie Bonnos.

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

ŽINUTĖS IŠ KANADOS

Kanados Lietuvių Bendruomenės Valdyba savo nariu priėmė Kanados Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininką, o nuo sekančios Kanados LB Tarybos suvažiavimo, į šią tarybą įeis penki pilnateisiai nariai iš Kanados LJSjungos, pagal neseniai priimtą nutarimą: „KLB“ Taryba rekomenduoja Kanados Lietuvių Bendruomenės Jaunimo Sąjungai deleguoti penkis atstovus dalyvauti KLB Taryboje pilnateisiais nariais. Valdyba įpareigojama iki sekančio Tarybos suvažiavimo paruošti tam reikalui statutinį projektą.

Kanados Dainų ir Tautinių šokių šventė įvyks 1975 metų spalio mėnesį, Kanados Padėkos savaitgalį.

1976 metų Pasaulinės sporto olimpiados metu ruošiamos Kanados Lietuvių Dienos Montrealyje. Montrealio lietuviai ruošis visus lietuvius priimti.

1975 metų pradžioje Kanados sostinėje Otavoje ruošiamas savaitė pavadinta „Pabaltiečių laimėjimai Kanadoje per 25-eris metus“, ypatingai kultūros, techninėse, švietimo ir t.t. srityse, kurios parodytų lietuvių, latvių ir estų įnašą į Kanados gyvenimą įvairiose srityse. Šią savaitę ruošia Kanados Lietuvių Bendruomenė ir Baltų Federacija.

Kasmet Baltų Federacija su visų trijų tautų Bendruomenėmis ruošia „Pabaltijo vakarą Parlamente“, kuriame

dalyvauja apie 80 senatorių. Tai būdas supažindinti Kanados senatorius su pabaltiečių kultūra ir reikalais.

Kanados LB Švietimo komisija pastėbi, kad vaikų darželių skaičius Kanadoje yra padidėjęs.

Londonė, Kanadoje, yra paruoštas akivaizdinis lietuvių kalbos kursas, kuris vežiojamas į mažesnes lietuvių kolonijas, kuriose nėra lietuviškų mokyklų.

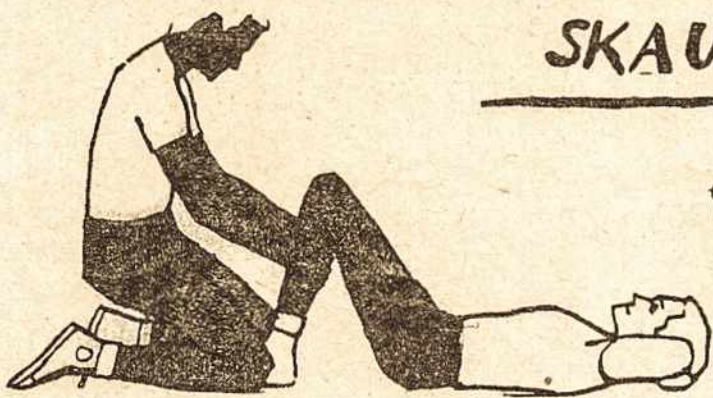
IR IŠ VENECUELOS

São Paule pereitą savaitę lankėsi Z. Pesliakas su žmona, pasakoja, kad Venecuelos jaunimas, įskaitant ir jų šeimos kelis vaikus, ruošiasi dalyvauti Jaunimo kongrese. Maloniam svečiui ir poniam atrodo, kad Venecuela galėsianti ir atsiųsti tautinių šokių grupę į Jaunimo kongreso „mažąją tautinių šokių šventę“.

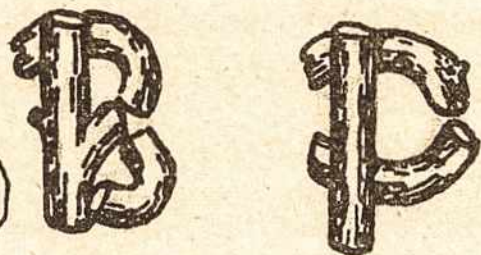
Venecuelos Kalėdų laikotarpis nėra ilgosios mokyklos atostogos, kaip Brazilijoje. Jų kalendorius maždaug prilygsta Šiaurės Amerikos mokslo metams, nes jie yra pusiaujo šiaurėje.

Venecuelos lietuviai svarsto būdus kolonijos lėšomis pasiusti jauna žmogui į tautinių šokių mokytojų kursus, kad šis galėtų talkinti vyresniesiems mokytojams, kaip p. Aurelijai Žalnierūnaitėi Valencijoje, Valencijoje gyvena pusantro šimto lietuvių iš viso, tautinių šokių grupėje yra 20 narių, įskaitant keletą venecueliečių. Pesliakų šeimos šoka keturi vaikai, trys berniukai ir dukra.

MŪSŲ LIETUVA MOKYTOJAMS

SKAUTAI

PASAKOJA

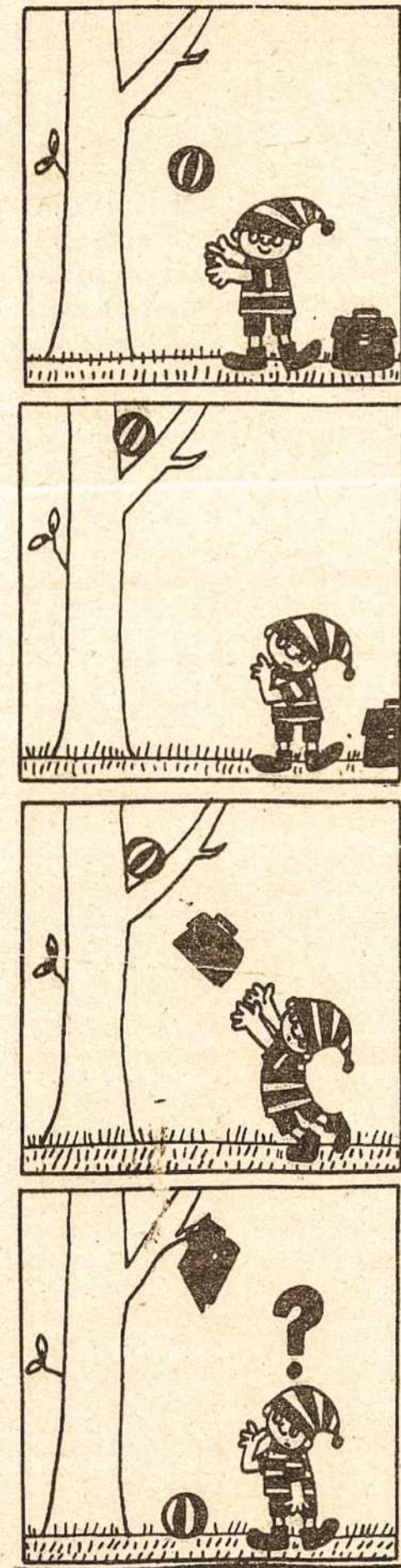
APIE MANKŠTĄ

Daug žmonių siūlo mankštą geresniam fiziniam lavinimui atsiekti. Savo laiku dažnai susidurdavau su mankšta, ir jeigu žmonės galvoja, kad jiems pasiseks išlavinti berniuko fizines jėgas, mankštinant ją valandą per savaitę, jie nusivils rezultatais.

Kareiviams teikiama mankšta dieną iš dienos per ištisus mėnesius, be abejo nepaprastai lavina fizines jėgas. Bet instruktoriai - tie gerai išlavinti ekspertai - nuolat turi mokinius savo priežiūroje ir laikost griežtos disciplinos. Bet ir jie kartais padaro klaidų, ir ne retai atsitinka, kad širdis per daug nuvarginama arba atsiranda kitų trūkumų net ir pas suaugusius vyrus.

Be to, mankšta yra mokymo dalykas ir jokių būdu ne auklėjimas, kada jie patys mokosi reikiamo dalyko.

Kas dėl skautų mankštos, aš dažnai turėdavau priminti draugininkams, kad jos reikia vengti, t.y., vengti perdėti ją. Be militaristinių priekaištų, kurių mankšta susilaukia iš kai kurių tėvų, todėl jai ir nepritariama, kadangi antros rūšies drąsas nesugeba matyti aukštesnio Skautybės tikslo (būtent, individo ugdymo) ir, neturėdamas originalumo jam mokytis, jei jis jį ir matytų, griebiasi

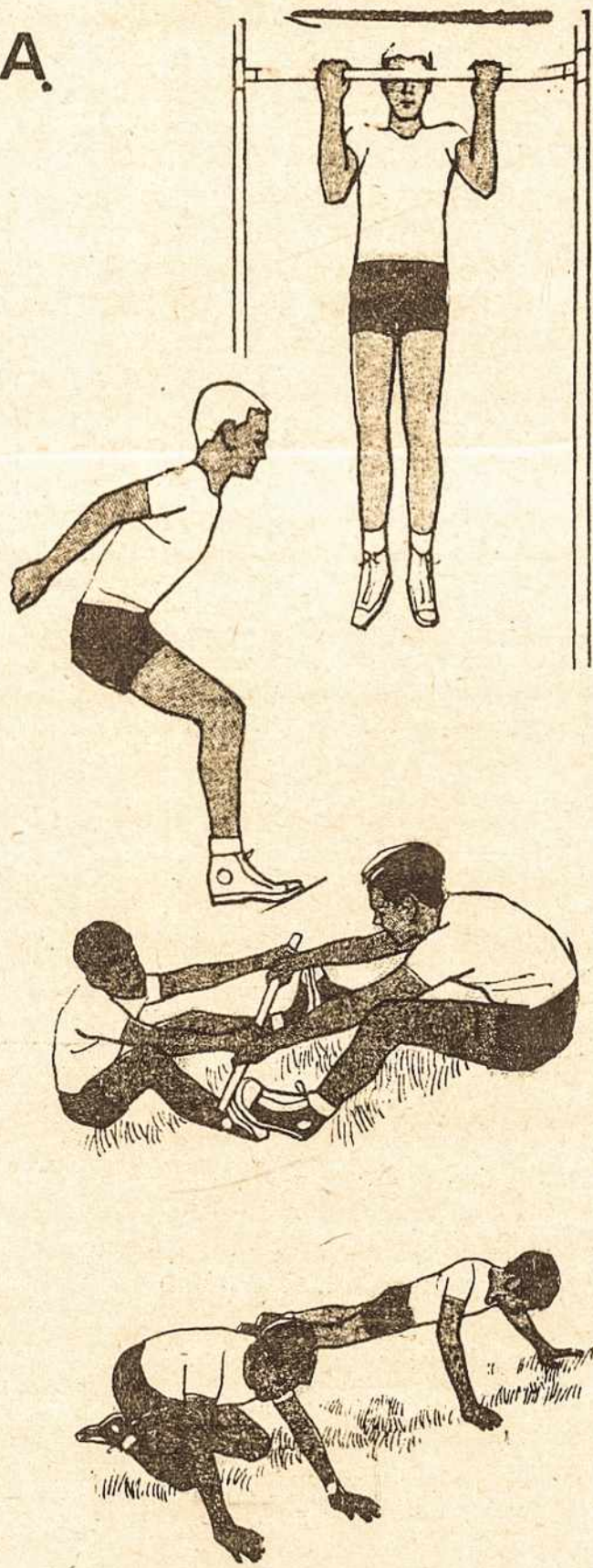
IRUTĖ ir KESTUTIS

154/74

GRUODŽIO GIMTADIENIAI

2. Ricardo Lazdauskas
2. Onutė Petraitytė
3. Renato Grunauer
3. João Carlos Magila
3. Valter Mikalkenas
5. Nėja Guzikauskaitė
6. Andra Vosytūtė
7. Silvana de Mesquita
7. Mariatela Žutaitė
11. Lourdes Paunksis
12. Roberto Bilevičius
13. Regina Šepetytė
14. Valdemar Kalnaitis Rudoj
15. Laima Vosytūtė
17. Antonio Baltušis
19. Alberto Eimantas
18. Helena Bareišis
23. Vanda Bajorinaite
24. Nelson Šmitas Masella
20. Maccas Suka
25. Roberto Bareišis
26. Paulo Šepetytys
26. Reinoldo Putvinskas
27. Janeta Nikitina
27. Irmė Petraitytė
29. Carlos ir Silva Grunauer

mankštos, kaip lengvos priemonės, savo berniukams šio tokiai išvaizdai duoti, kad galėtų pasirodyti parade.

Iš kitos pusės, kai kurie draugininkai per daug nukrypsta priešinga kryptimi, leisdami berniukams vaikščioti susmukusiems be jokios matomos drausmės arba šaunumo. Tai dar blogiau. Reikalingas aukso vidurys - kaip tik pakankamai nurodymų, kad paaikėtų berniukams, kiek laukiama iš jų šaunumo ir gero elgesio, ir kad susidarytų drąsios dvasios fondas, kuris verstų berniukus susivaldyti ir vyriškai laikytis visos drąsios garbei. Šiems reikalams palaikyti mankšta reikalinga, bet jos niekad neturėtų būti tiek daug, kad būtų skriaudžiami kiti labiau vertingi skautų lavinimo dalykai.

Mankšta, kuri mums skautams reikalinga, kad išjudintume berniukus ir išmokytume juos judėti, kaip vyrus, o ne kaip avis, tyliai atliekama per kelias minutes sueigos pradžioje. Nors ir nenorime visiškai apeisti mankštos, daug naudingiau mankštintis gesinant ugnį, nuleidžiant gelbėjimosi laivelį, statant tiltą, traukiant vežimus arba atliekant kitus panašius veiksmus. Šiems darbams atlikti reikalinga tiek pat šaunumo, vikrumo ir disciplinos, bet visas dalykas yra tame, kad kiekvienas berniukas, atliekdamas savo darbo dalį, turi sukti galvą, kaip užtikrinus pasisekimą visam būriui. Be to, tokios rūšies varžybos ne tik berniukams, bet ir žūrovams nepaprastai įdomios. Dar vienas kraštutinis dalykas yra tai, kad jos galu ugdyti moralę ir teisingą žaidimą.

Berniukams turėtų būti savaimė aišku, kad neleistina pavydėti arba kalbėti apie neteisingą žaidimą arba prieš taktiką po to, kai jo komanda nugalėta. Visviena, kad jie ir jaustųsi nusivylę, jie turėtų tikrai nuoširdžiai girti priešingą pusę. Toks elgesys rodo susivaldymą ir nesavanaudiškumą ir ugdo malonų jausmą, taip labai reikalingą, norint nugalėti nusištamą iš anksto.

D. BASTYS

Literatūra * Dailė * Mokslas

Aloyzo Barono "šilko tinklai"

Aloyzas Baronas kaip rašytojas turėjo savyje didelius atsineštinius lietuviškus išteklius ir vis dėjo juos į savo romanus ir apsakymus. Jis taip pat kūrybiškai skverbėsi į namų netekusį, paskui ir vėl už vandenyne išikūrusį lietuvi, o tarpais prasiverždavo ir pro geležinę uždangą (romane "Vėjas lekia lyguma") ar mesdavo žvilgsnį į Lietuvos ateitį ("Vieniši medžiai").

Amerikoje nusėdusieji lietuviai leisdavo jam kūryboje padėti specifines jų problemas — tokių žmonių, kurie kaip reikiant nepritampa naujame klimate ir nesutampa su aplinka. Toks nepritapimas, žinoma, būdingas daugiausia vyresniajai kartai, ypač tiems jos atstovams, kurie ne savarankiškai verčiasi, bet per dieną kalbasi su fabriko mašinomis, o laisvalaikiu eina į bažnyčią, kurioje laikomos lietuviškos pamaldos, į salioną, kuriame tikisi sutikti lietuvi, į lietuvišką susirinkimą. Senos tautinių nesupratimų žaizdos kartais net jaunimui sudaro kliūtį bendrauti, kaip atsitiko ir Barono "Abraomo ir sūnaus" veikėjo Stukėno dukraitei Annai, kurios simpatija Jerzy nekentė vokiečių.

Žymiai kitokia yra dabar "Atėities" leidyklos pateiktoji A. Barono pasakojimų knyga "Šilko tinklai".

Tų pasakojimų knygoje yra septynetas, ir tik viename jų, "Pavasariniai vėjai", susilinkame su rašytoju tokiu, koks jis daugiausia ligi šiol buvo: lietuviškų problemų sukuriuose besisukančiu. Tai istorija Jurgio Rutkaus, Sibiro tremtinio, kuris atvažiuoja paviešėti į Ameriką. Pasakojimas nedidelis, vos keliolikos puslapių, bet A. Baronas jame iškėlė nemaža aktualijų: čia ir aštri kritika tų lietuvių, kurie dolerį padarė savo namų viešpačiu ir nebeįčia reikalo skaityti lietuviškus laikraščius bei knygas, ir keletas dyglių bolševikams Lietuvoje, Sov. Sąjungoje, ir kaikiurių lietuvių tas naivus nesiorientavimas Lietuvos gyvenime, ir būdingas inteligentiško svečio didelis domėjimasis svetur pasirodžiusiais mūsų leidiniais. Tiesa, tos aktualijos, gaila, nevisada pakankamai suvirškintos, Rutkaus pasisakymai nekarta panašūs gal ir į paties A. Barono parašytų laikraštinių vedamųjų ir straipsnių kultūros klausimais ištraukas:

Ir dabar nėra gerai. Tu turi tai, ką duoda komunistai, tu skaitai, ką tau jie spausdina, tu klausai tai, ką jie skelbia per radiją, viską darai, ką tau sako ir duoda. Niekas, pagaliau

ir neskaito jų spaudos, tik tiek, kiek reikia. Žinoma, kiek geriau su specialiais žurnalais. Ten galima ko nors rasti.

Arba, štai, Rutkaus pažiūra į užsienio lietuvių laikraščius:

Jie puikiai informuoti. Su mažomis išimtimis viskas rašoma teisingai, kiek tai liečia Lietuvą, Rusiją ar Rytų Europą. Žinoma, kai kas gal kiek kitaip, bet iš esmės teisingai. Žiūrėk, ir vienas laikraštis su kitu barasi. To aš neatsimenu net iš nepriklausomos Lietuvos metų.

Arba jo priekaištai giminaičiui:

Tu neskaitai jokių laikraščių. Kiek aš mačiau pas Stasę knygų, o pas tavę nė vienos. Tu neskaitai jokio žurnalo, tu išduodi tuos, kurie mirė ar dar ir dabar tebėra Sibire.

Galima netikėti, kad Rutkus buvo toks akižara jį išsikvietu-

nas jai paskyrė pasakojimą "Gerą sūnus", kuriame susitinkame su savo vyrą valdžiusia, o palaiptiui ir marčią į savo rankas perimančia Stakiene. Dėl jos kišimosi išyra šeima. Tokiame pasakojime, be abejonės, sunku net laukti ko nors lietuviško. Daugiau jaunimo problema gvildinama "Bausmėje". Tėvas be jokios atodairos nubaudžia savo dukterį, pervėlai grįžusią iš jaunimo pasilinksmavimo. Tai lemtingas lūžis tos jaunuolės gyvenime. Ji ne tik išėina iš namų, bet ir tampa tokia atkaklia, kad net išteka už prieglaudą jai suteikusio vyro, kuriam viengungystė ir girtavimas buvo idealas. Šeima iširo, bet dukterė vistiek pas tėvus nebegrižo.

"Šešėlyje" tėvas mylėjo sūnų, o sūnus tėva. Bet, deja, kai tėvas mirė, tai sūnus net į laidotuves nenuvažiavo, nes tuomet su žmonele turėjo važiuoti atostogų. Kad ta jo žmonelė

PROF. IKUO MURATA, japonas, išvertęs į japonų kalbą 144 eilutes K. Donelaičio "Metų". Taipgi jis yra išvertęs Algirdo Sabaliausko straipsnį apie lietuvių kalbos tyrinėtoją Šleicherį ir pasakas "Eglė žalčių karalienė" bei "Mildutė". Vienintelį savo sūnų profesorius pavadino Egle. Ši nuotrauka padaryta Britanijos Londone sol. V. Verikailio, kuriam jis užrašė savo minėtąjį "Metų" vertimą

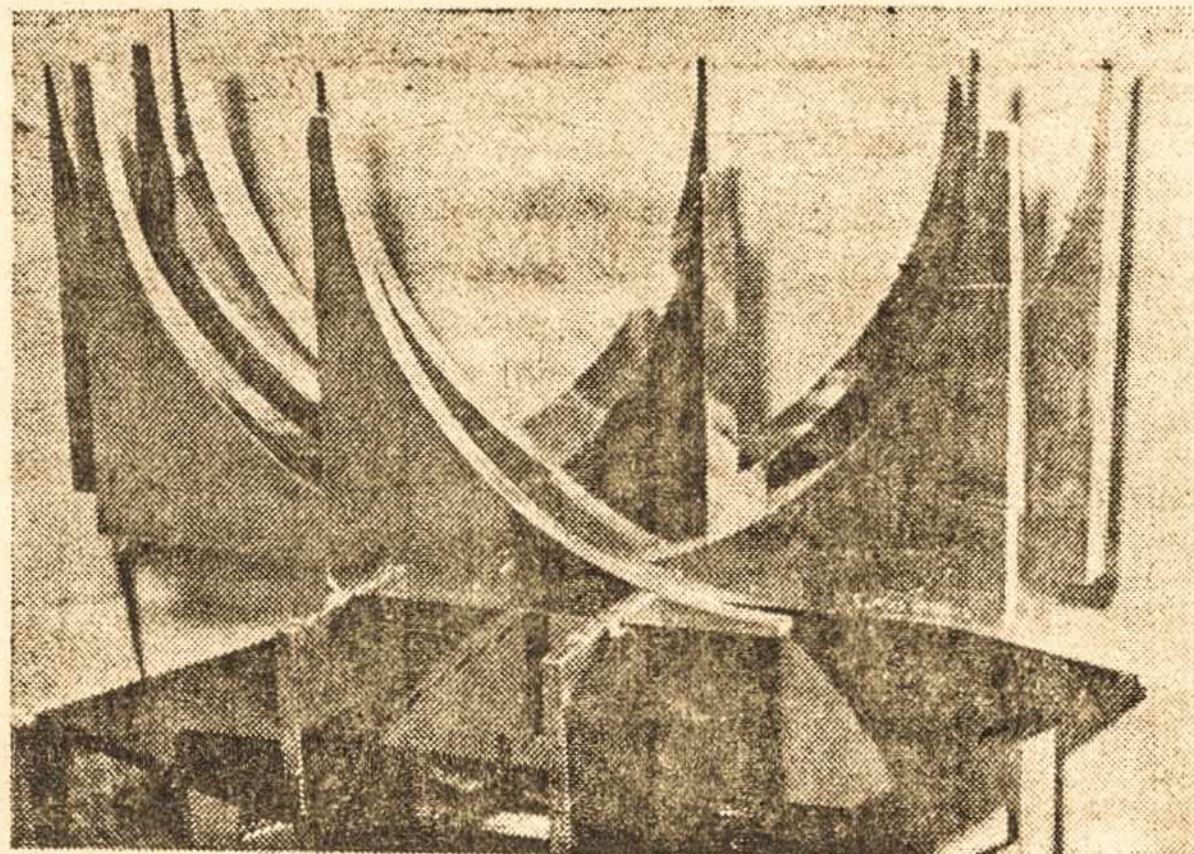
jimas — "Tevas". Pasakojimo Tomas — paskutinės rūšies didmiesčio valkata, senais lietuviškais terminais šnekant, "dinatorščikas", kuris net savo kampe neturi. Tokie žinomi Amerikos ir kitų kraštų didmiesčiuose. Ir lietuvių jų eilėse yra. Bet tasai padugnių atstovas Tomas, nors iš savo dukters priima jos moliniame kiškutyje sutaupytus centus, vis dėlto iaučiasi, lyg būtų kažką apiplėšęs, ir draugo klausimas, ar jis nebus pavogęs, sukelia jam siaubą.

Kai lygini aną pasakojimą apie Rutkų su visais kitais pasakojimais ir juose nupieštais žmonėmis, pats atsiduri prieš tiesiog neatsakomus klausimus, kurie iškyla nebūtinai vien A. Barono kūrinius skaitant. Kiek literatūra gali ar turi būti tautinė? Kas yra ta tautinė literatūra?

Lietuvių literatūra, jeigu turėsime galvoje geriausius jos pavyzdžius, visada buvo tautinė ta prasme, kad jai vis rūpėjo lietuviškos problemos. Maironis ar Vaižgantas ar Dionizas Poška tiek pat lietuviški, kiek Tomas Mannas vokiškas ar Selma Lagerloef švediška. Tačiau yra ir visuotinių žmoniškų problemų, kurios nesvetimos ir lietuviams. Ar nuo jų turėtų bėgti lietuvis rašytojas? Jis ir nebėga. Tikrai gal kitų rašytojų knygoje mes nuolat susiduriame su visuotinėmis temomis ir jau įpratome nebeįskoti lietuviškumo (pvz., Jurgio Jankaus). Aloyzas Baronas buvo perdėm lietuviškas, ir kai naujesniuose jo raštuose lietuviškumą primena daugiau tik tautinės pavardės, mes turbūt ir pasijuntame sutrikę. Kas nebus skaitęs kitų A. Barono knygų, tam ir sutrikti nebus ko.

K. Abr.

(Tėviškės Žiburiai)

N. Novošickis

Ontario ežero bangos

siam ir globojusiame giminaičiui gydytojui. Galima galvoti, kad žmonės juk pokalbiuose nešneka tokiais taikliai propagandiniais sakiniais, kurių čia tik dalis teisrašyta. Tačiau jokių būdu negalima paneigti, kad A. Baronas šičia vaikščioja karštai lietuviškos kasdienybės akmenimis ir dar stipriai įkaitintais. Rutkus juk ne vienas šandien atvažiuoja paviešėti, tik gal rečiau toks, kuris yra Sibire auginęs ropes, griežčius ir ridikus, nes šitokie nelabai teisleidžiami. Daugumas tų atvažiuojančių būna politiškai kitaip pakautyti.

Visuose kituose pasakojimuose veikėjai taip pat yra lietuviai, bet jų išgyvenamosios problemos visuotinės — bendražmogiškos ar amerikietiškos.

Uošvė yra dažna anekdotų tema ir tai, neigiama, A. Baro-

nelietuvė, atrodo, jokios įtakos neturėjo sūnaus pasielgimui.

"Žmonoje" tragedija įvyksta taip pat ne dėlto, kad veikėjai lietuviai, o todėl, kad jų kelyje pasipainioja Reginą Indrašiene dovanomis į save palenkęs Steigeris. "Sraunios upės" jaunas gydytojo sūnelis Rimas, suvilijęs gimnazistę Lindą, gal jau galėtų būti laikomas būdingu amerikiečiu, jų taip garbinamu sportininko tipu. Kol jis santykiuoja su ta Linda, pasirodo kaip būdingas amerikietiškas sportininkas plevėsa. Turbūt tik moralisto palinkimų turįs A. Baronas priverčia jį jau žymiai vėliau graužtis dėl savo pasielgimo.

Kad A. Baronui nesvetimas palinkimas iš moralinio taško pažiūrėti į savo veikėjus, neblossu pavyzdžiu galėtų eiti šio rinkinio pats trumpiausias pasako-

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

ISPŪDŽIAI IŠ SIBIRO

Stefanija Rūkienė

TREMTINYS IR ŠUO

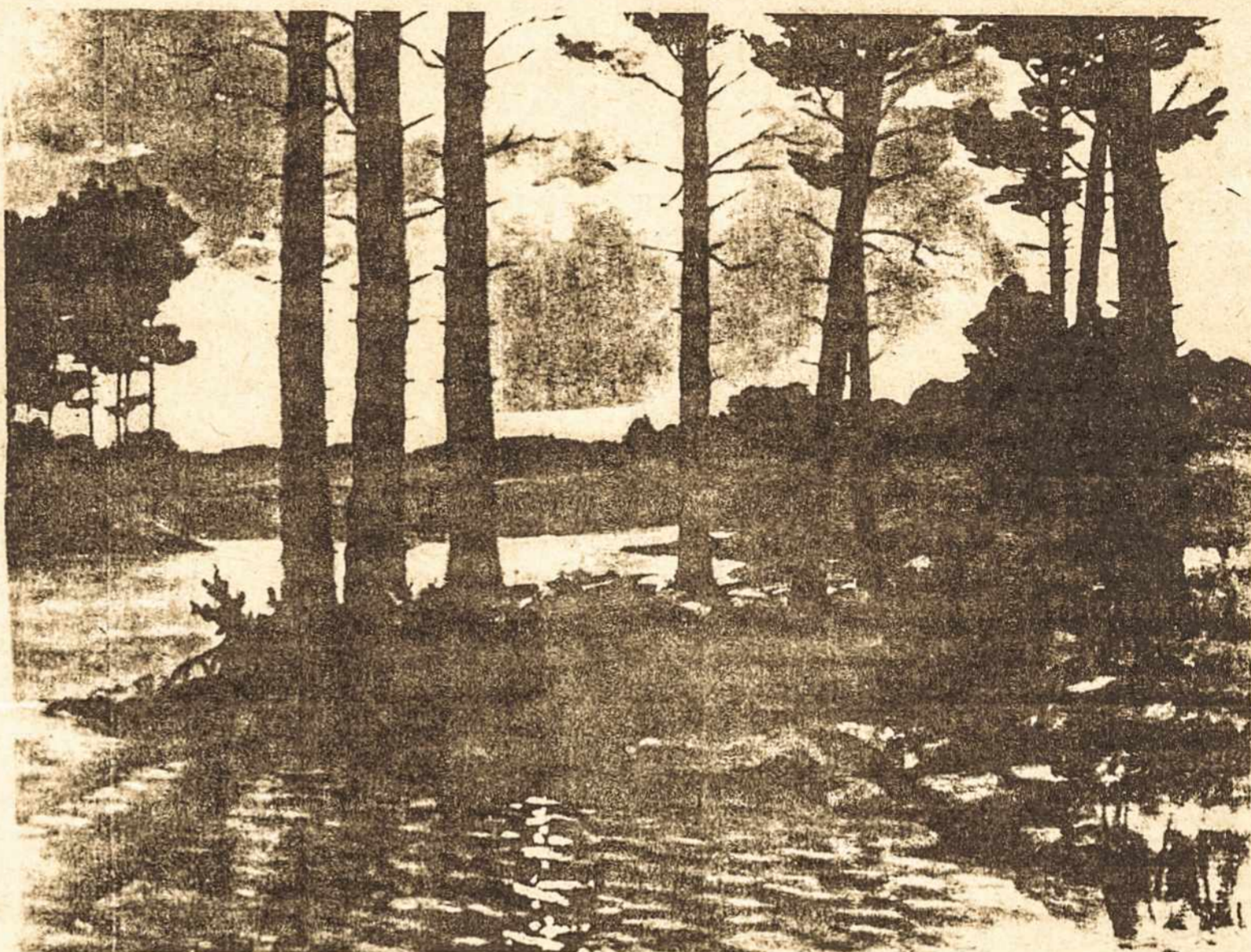
Dirbu tolimame kulistane. Arpuojame išskultus grūdus. Man šiandien yra geriau, negu kaime alkaniems senukams. Išsiverdame aviečių arbatos ir išgeriame karšto vandenėlio. Cukraus nėra, o cukrelio visai nereikia, nes jo čia niekas nematė. Turtingieji įsideda pieno arbatai užsibalinti. Tai jau didoka prabanga. Temtiniai tokio malonumo neturi. Jiems gerai ir virintas vanduo, kuris sušildo ir maloniai nuteikia, nes saugu gerti, nors iš balos pasemtas.

Pagrindinis mūsų maistas – grūdai. Turime prie rigos angos susikūrę ugnelę, prie jos pasišildome, išsikepame grūdų ir pavalgome. Gera būtų grūdus išvirti, bet bijome, kad nepagautų nusikaltimo vietoje. Kepti saugiau. Pamatei „valdžią“, numetei skardinę plyčią šalin ir sėdi kaip nekaltas. Kur tau sėdėsi, greičiausia bėgi dirbti, nes už sėdėjimą gausi pylos ir prarysi kelias matuškas, jeigu dar nepridės „litvskaja bliad“ – lietuviška kekšė.

Amžinai tave bara ir uja: tai mažai padirbai; dabar karas, tai reikia dirbti už tris; tai vagiate it valgotė grūdus. Nepasiteisinsi ir nepasakysi, kad be poilsio ir nevalges žmogus negali našiai dirbti. Įsakyta dirbti ištisą parą – tai ir trauk jungą. Bet įvedus tą naują tvarką, žmonėms trigubai jėgų neprisidėjo. Darbininkai būtų pajėgesni, jei gautų truputi daugiau ir geresnio maisto, bet tuo niekas nesirūpina. Valstybė reikalauja vis didesnių

grūdų ir kitų maisto produktų normų. Bet niekas nepaklausia, koks derlius ir kaip košchozas verčiasi.

Vykdomė valdžios potvarkį dirbti be poilsio, bet niekas neišlaiko. Paryčiais, apsirengę, utėlių kramtomi, nuvirstame ant pilkų narų ir nors kelias minutes sudedame akis. Jei patikrina ir atranda miegančius, teisinamės, kad neišlaikėme, minutėlei prigulėme ir tuojau vėl einame dirbti.

ANTANAS RŪKŠTELĖ

Prieš saulėlydį (aliejus)

LIETUVIAI MASKVOS UNIVERSITETE

Maskvos universitetas, šiuo metu didžiausias Sovietų Sąjungoje, buvo įsteigtas 1755 metais, arba beveik 200 metų po Vilniaus universiteto įsteigimo. Po 1831 metų sukilimo Lietuvoje, caro valdžia universitetą uždarė, ir lietuviai studentai pradėjo vykti į Maskvos universitetą. Prieš Vilniaus universiteto įsteigimą 1759 metais ir iki okupacijos 1772 - 95 metais, dalis Lietuvos jaunimo važiuodavo mokytis į Italijos, Vokietijos, Čekijos, Olandijos, Prancūzijos universitetus. Po Napoleono laikų užsienyje studijuoti stipendijos sunyko, bet Karaliaučiaus universitete išsilaukė. Dar XIX a. pradžioje Vilniaus universitetas siuntė studentus į Angliją, Austriją, Vokietiją, Prancūziją.

Pirmieji lietuviai Maskvos universitete pradėjo studijuoti 1827 metais. Vilniuje dar liko Medicinos chirurgijos akademija, kurioje 1834 - 1836 metais buvo 860 studentų (tuo pačiu metu vaistininkystę ir sveikatos mokslus lankė dar 1200 jaunuolių). 1840 - 1841 metais ir šis medicinos fakultetas buvo uždarytas.

Atskirais metais Maskvoje studijuodavo iki 300 lietuvių studentų, daug daugiau, negu Petrapilio, Tartu (Estijoje), Charkovo, Kazanės. Lietuvos studentai tuo laiku buvo kilę daugiausia iš smulkiosios bajorijos, buvo įsteigtos keturiuose universitetuose stipendijos - kiek 26 per metus, iš Vilniaus krašto (gubernijos) kilusiems, o nuo 1886 metų - dar 10 iš Marijampolės ir Suvalkų gimnaziją. Tomis stipendijomis pasinaudojo Vincas Pieteris, Jonas Jablonskis, Jonas Basanavičius ir kiti.

Panaikinus baudžią, studijuoti galėjo ir valstiečių vaikai, kurie tautinio atgimimo metų sudarė 12-13 nuošimčių studentijos. Lietuvos studentai, ypatingai žemaičiai, savo tarpe ir svetimose šalyse bendraudavo, ruošdavo pietus, tardavosi.

Pirmas burelis, kuris rūpinosi lietuvišku švietimu, buvo Koncevičiaus suburtas 1858 - 1862 metais istorijos-filosofijos fakultete. Nutarė patengti lietuviškus vadovėlius ir pasiskaitymo knygy, dėstyti Lietuvos istoriją, laido rankraštinių laikraščių. Kaip ir kiti lietuviai studentai, šio ratelio 20 narių nuskubėjo į 1863 m. sukilimą ir dauguma į mokslą sugrįžti negalėjo.

Atsitiko ir nuotykių. V. Andrejauskas, apie 1844-48 metus universitetan įstojęs, apsiėmė vieno prekybininko dukterį pamokyti anglų kalbos, kurios pats buvo nesimokęs. Tad mokė ją žemaitiškai. Kai apie tai sužinoję draugiai jį užsipuolė, Andrejauskas - Andrusis atkirto: „O kuo žemaičių kalba blogesnė už anglų?“

Pereitošimtmečio pabaigoje ir šio pradžioje Maskvos universitete mokėsi žymių mokslo, literatūros ir kultūros veikėjų: J. Basanavičius, J. Jablonskis, B. Sruoga, J. Baltrušaitis, P. Mašiotas ir kiti, dauguma teisininko, gydytojo ar gamtos mokslų suoluose, kadangi gydytojai ir teisininkai galejo dirbti Lietuvoje, nebent buvo stipendininkai ir tada caro valdžios buvo siunčiami į tolimą Rusiją.

Vėliau, nuo 1880 metų lietuvišku švietimu, nukreiptu į Lietuvą, rūpinosi slapta J. Šliūpo ir kitu įsteigta draugija. Per 1905 sukilimą studentų atsišaukime rašoma, „butinai reikalinga, kad kiekvienas lietuvis, gyvenantis ne Lietuvoje, skubintusi į Tėviškės padangę“, kadangi lietuviai truksta inteligentijos.

1833-1917 metais Maskvoje mokėsi apie 2000 jaunimo iš Lietuvos.

VILNIAUS SENAMIESTIS

Lietuvos mokslininkai visą laiką tiria Vilniaus senamiesčio architektūrinių paminklų slūgimą, kuris ypatingai paveikia Dailės institutą (buvusią rotušę), arsenalą, Aukštutinės pilies vakarinį bokštą, katedra (dabar paveikslų galeriją). Katedra buvo L. Stuokos-Gucevičiaus 1783 - 1801 rekonstruota, bet sienų pamatai nebuvo pakankamai sustvirtinti. 1932 - 1935 metais pamatai survirtinti 11 - 15 metrų ilgio 279 poliais. Bet prieš dešimt metų vėl šiaurės vakarų kampe atsirado plyšių.

Senovėje ant Gedimino kalno stovėjo mūrinė pilis su trimis bokštais, kuri 1660 Maskvos kariuomenės buvo sugriauta ir jau nebeatstatyta. 1939 m. atstatytas tik vakarinis bokštas, kuris matomas fotografijose, atvirukuose. Lietuvos mokslininkai - inž. K. Montvila, A. Sabaliauskas, A. Kukšta ir kiti - per ketveris metus ištyrė, kad Gedimino pilies bokštas kasmet nuslūgtas tarp 0,5 ir 1,5 milimetrus.

Panašiu būdu sužinotas, kad kunigaikščių rūmų liekanos 1968 - 1972 m. nuslūgo 4,2 - 6,6 mm, o Dailės institutas - 3 mm. Viena didesnė problema yra, kad pilies kalno ir apylinkės požemyje yra vandenvietė, iš kurios miestas ir apylinkės ima vandenį. Kadangi pastebimas vandeningo horizonto spūdzio pažemėjimas, liečias 1 km sersmens plotą, Gedimino kalnas galėjo nuslūgti iki 70 mm.

Kadangi pastatų slūgimas labai mažas, reikia tikslių priemonių, kuriomis protarpiais ar nuolat būtų sekami pasikeitimai jų aukštyje.

MŪSŲ ŽINIOS

INTERIORO LIETUVIAI

LIETUVIAI SAO PAULO ESTADE

Pagal šiais metais surinktus davinius arba patikrintus davinius iš a.a. kun. Jono Bružiko kartotekos, kurios pagrindo dalį sudaro dar ir adresai iš seniau, pavyzdžiui, kun. B. Suginto ir kun. J. Šeškevičiaus, taip pat ir „Mūsų Lietuvos“ buvusių bei esamų prenumeratorių sąrašai, tikrai žinoma, kad lietuvių kilmės šeimų esama šiose São Paulo valstijos vietovėse:

Adamantina, Águas de Lindoia, Americana, Andradina, Angatuba, Araçatuba, Araraquara, Araras, Avaré, Barão de Antonina, Barreiros, Barueri, Bauru, Boa Esperança do Sul, Botucatu, Brás Cubas, Brotas, Cachoeira Paulista, Campos Limpo Paulista, Campos de Jordão, Caraguatatuba, Carapicuíba, Cesário Lange, Colina, Cotia, Dracena, Fartura, Fernandópolis, Ferraz de Vasconcelos, Franca, Francisco Morato, Franco da Rocha, Garça, Guariba, Guarujá, Ibaté, Ibitinga, Indaiatuba, Itanhaem, Itapeverica da Serra, Itapetininga, Itapeva, Itaporanga, Itaquaquecetuba, Itararé, Itatiba, Itu, Jacareí, Jandira, José-Bonifácio, Jundiaí, Mairinque, Marília, Mauá, Mirante do Paranapanema, Mogi das Cruzes, Monte Azul Paulista.

Taip pat: Nova Odessa, Ourinhos, Patrocínio Paulista, Peruibe, Piedade, Piracicaba, Piraju, Pitingueiras, Poá, Pontal, Praia Grande, Presidente Prudente, Ribeirão Pires, Ribeirão Preto, Rio Claro, Salto, Salto de Pirapora, Santa Barbara d'Oeste, Santo Anastácio, São Carlos, São José do Rio Preto, São Miguel Arcanjo, São Roque, São Sebastião, São Vicente, Sorocaba, Suzano, Taubaté, Tupã, Ubatuba, Votuporanga.

Prie šio sąrašo dar reikia pridėti šias vietas: Campinas, Santos, São Paulo, São Caetano, Santo André, São José dos Campos, Guarulhos, Osasco Santana de Parnaíba, São Bernardo do Campo. Iš viso São Paulo estade tikra, kad lietuvių gyvena 98 vietovėse, kurių ligi šiol šiais metais lietuvių kunigų buvo aplankyta 39 miestai, neskaitant dar aplankytų 7 vietovių kituose miestuose.

Jeigu kas nors iš ML skaitytojų turėtų daugiau žinių ir galėtų jomis pasidalinti, šį sąrašą būtų galim papildyti ir patikslinti.

JACAREÍ, SP.

Nors Jacareí senas miestas, pradėjo sparčiai plėstis visai neseniai, turėdamas jau 120.000 gyventojų. Kaip Itu miestas visiems pažįstamas savo milžiniškom telefono būdelėm ir semaforais, taip Jacareí nuo seno turi garsų pyragaičių fabriką. Kas Jacareí lankosi, parsiveža namo skanių saldžių sausainių.

Paskutinis čia lankė lietuvius kun. J. Šeškevičius prieš keliolika metų, suradęs ten savo gimnaitį Benediktą Šeškevičių, gimusį jau Brazilijoje pereito šimtmečio pabaigoje (mirė 1972 m.), viena iš labai senos lietuvių kolonijos palikuonių.

Jau keliasdešimt metų Paraibos upės pakrastyje šeiminkauja, augindamas daržoves ir vištas, Pranas Kazlauskas su šeima. Santa Branca užtvanka atitraukia dalį vandens, todėl Paraiba nebepakyla iki namų, kaip seniau. Daug metų dirbęs baldų fabrike, Pr. Kazlauskas užsiima namie gražiais vaismedžiais, mažu vynuogynu. Jo duktė ir sūnus Sergio gyvena namuose, o kitas sūnus vedęs ir gyvena kitur.

Keturis kilometrus už miesto į Santa Branca pusę didžiuliu vynuogynu rūpinasi Juozas Vilkas su dviem broliais, seniau turėjusiais vynuogyną tarp Suzano ir Ferraz de Vasconcelos. Jų specialybė yra „Uva Italia“, didelės geltonos itališkos vynuogės, kurių turi apie 1550 krūmų. Jau augina 15 vynuogių naujos veislės, kurią pavadino savo šeimos vardu: „Uva Vilkas“. „Vilkų vynuogės“ yra taip pat gelsvos, bet pailgos ir smailiais galais. 1971 metais J. Vilkas vynuogių parodoje laimėjo pirmą vietą, išdėjęs trijų kilogramų kekę, nors paprastai kekės sveria iki dviejų ar dviejų su puse.

Vienas Vilkas tebegyvena Ferraz de Vasconcelos, kiti išsikraustė į Guariba, o sesuo gyvena Itaqueroje. Vynuoges pirkti galima ir jų ūkyje vasario antro pusėj.

Gal seniausias Jacareí miesto lietuvis yra Vincas Klimeika, čia atsikėlęs prieš 43 metus, pirmasis miestelio fotografas, kurį laiką dirbęs su žymiu fotografu Kaziu Vo-

sylium. Net ir pasiekęs gražų 75-ųjų metų amžių nenustoja dieną praleidęs savo kabinete, kurį užima žento Carlos Zanutto, Ótica do Vale“ akinių parduotuvė. Gyvendamas toli nuo São Paulo, vis vien atvyksta į pamaldas ar ypatingas šventes. Uolusis Mūsų Lietuvos skaitytojas pačioje pradžioje su kitais organizavo lietuvių draugiją, stygų orkestrėlį.

Iš Kazokiškių, Trakų apylinkių, kilusio V. Klimeikos duktė Edita baigė konservatoriją ir moko pradžios mokykloje, tuo pačiu augindama keturis vaikučius. Duktė su žentu uoliai dalyvauja „cursillo“ ir šeimų sąjūdžiuose, talkina parapijoje. Į savo namus mielai priėmė ir kitus lietuvių šeimų narius pasižiūrėti Lietuvos skaidrių lapkričio 13 dieną. Pats lietuvis fotografas, turįs įstaigą traukinio stoties aikštėje, supažindino kun. A. Saulaitį su vietos lietuviomis.

Aloyzas Garkauskas, iš Kazlų Rūdos atvykęs dar labai mažas, pradėjo domėtis mechanika dar fazendose, o paskui Jacareí pakrypo į pyragaičių sritį, naktį kepdamas ir dieną juos pardavinėdamas, kol įsitaisė nuosavą cukrainę, vieną miesto geriausių, prie pat senosios bažnyčios. Prieš metus kepyklą pardavė, ir dabar visą savo laiką skiria traktorių, sunkvežimių ir įvairių mašinų bendrovei „Terraplanagem Bandeirantes“, nors progai pasitaikius dalyvauja ir kepėjų suvažiavimuose.

„Terraplanagem Bandeirantes“ bendrovė įsteigta prie pat dabar statomo tilto, Ponta Preta srityje, prie naujų savivaldybės rūmų Praça dos Tres Poderes aikštėje. A. Garkausko bendrovė dirba São José dos Campos esančiame lėktuvų fabrike Embraer ir kitoms firmoms, bet tik tiek, kad šeiminkas galėtų darbą pats prižiūrėti. Jis pats moka įvairių rūšių sunkius traktorius ir vilkikus taisyti ir atnaujinti. Duktė Isabel studijuoja psichologiją São Paule, o Jaunasis sūnus mėgsta kartu su tėvu žuvalti. Garkauskienė veikli savo bažnyčios mažųjų vaikučių tikybos mokytoja.

Jacareí dar gyvena Jonas Liutkus su žmona, kuri yra uoli Jahovos liudininkų šalininkė. Iš V. Kli-

meikos sužinota, kad Mogi das Cruzes miškų sargų kapitonas yra Jurgis Burdulis. Taubaté mieste gyvena lietuvaitė Bagdonaitė, seniau buvusi Jacareí dienraščio raštinės vedėja. Bronius Garkauskas ir dar keletas kitų lietuvių dirba Embraer lėktuvų fabrike. Stasys Burdulis yra gazolino bendrovės pardavėjas ir gyvena Taubaté.

Vincas Klimeika savo dukraičiams bei dukrai su žentu atpasakoja įvairias naujienas, spausdinamas Mūsų Lietuvoje, ir nesigaili laiko ir kantrybės papasakoti apie Lietuvą anūkams Adriane, Leonardo, Cassiano ir Danilo.

LIETUVIAI IBIRAPUEROJE

pasirodys gruodžio 7 nuo 15:30 iki 16:30 Prakartėlių muziejaus katedrinėje programoje, su Rūtelės ir Nemuno tautiniais šokiais.

AKADEMIKAI POSĖDŽIAVO

gruodžio 1, numatydami menesinį Akademinių sambūrio susirinkimą su dviem moksliniais pranešimais, kiekvieną sekančių metų mėnesį, ir metinę vakarienę naujai mokslus baigusiems pagerbti. Dalyvavo apie 15 aukštuosius mokslus išėjusių

IMIGRANTŲ DIENOJE

(tęsinys iš 10 psl.)

tų lengvas. Mišias koncertbravo 20 įvairių tautybių kapelionai, jų tarpe lietuvius atstovavo kun. J. Šeškevičius ir kun. A. Saulaitis. Aukojimo metu „Rūtelės“ nariai nunešė plačią lietuvišką juostą.

Kardinolas du kart trumpai pasikalbėjo su Jonu Lukoševičium, kurio vadovaujamas Nemunas jau ketvirtą kartą pasirodė meninėje programoje, šį kartą šokdamas Astuonytį ir Ketvirtainį.

Pagrindinę lietuvių dalį atliko Rūtelė, parodydama Šustą, Rugučius ir Čigonėlę. Juos lydėjo vadovė E. Bacevičienė ir šokių mokytojas R. Bilevičius bei keli tėtai.

Pirmą kartą imigrantų dienoje pasirodė rusai, atlikdami nepaprastai puikius šokius ir dainas. Dalyvavo ukrainiečių, rusų, slovėnų, korėjiečių, lenkų chorai su kalėdine programa ir 40-ties vaikų japonų choras.

PINTURAS REFORMAS

CASAS - APARTAMENTOS - LOJAS - ETC

CASCOLAC E SYNTEKO

RASPAGENS, APLICAÇÃO CALAFETAÇÃO

EM 3 PAGAMENTOS

ATENDEMOS TODOS OS BAIRROS

ORCAMENTOS SEM COMPROMISSOS

TELEFONE 32 9516 J. DIMAVICIUS

Susipratęs tautietis
skaityto ir platina
vienintelį P. Amerikoj
lietuvių savaitraštį -
MŪSŲ LIETUVĄ

MŪSŲ ŽINIOS

Gruodžio 8 dieną, 15 valandą ZELINOJE
PASAULIEČIŲ APAŠTALAVIMO SUSIRINKIMAS

Gruodžio 15 dieną, 3 valandą po pietų:
visi lietuviai | KATEDRA
ŠVENTŲJŲ METŲ ATLAIDAMS.
Bairuose lietuviškų mišių nebus.

KARIUOMENĖS SUKAKTIES MINĖJIMO ŠVENTĖ

įvyko lapkričio 24 šv. Kazimiero parapijos patalpose. Mišias aukojo kun. P. Daugintis už visus mirusius savanorius, karius, šaulius, partizanus ir visus žuvusius, giančius Tėvynės laisvę ir Nepriklausomybę.

Žmonių prisirinko beveik pilnutėlė salė. Po Mišių, šventės reikšmę apibūdino labai turininga kalba adv. Algirdas Sliesoraitis, BLB valdybos pirmininkas. Jis ragino visus, jaunus ir senus, prisidėti aktyviai prie Tėvynės išlaisvinimo darbo. Ypatingai į tą darbą trauktina jauna karta. Po prakalbos visą publiką sugiedojo Tautos himną.

Visų mylimas ir visiems pažįstamas poetas Klemensas Jūra perskaitė poeziją, dabar sukurtą ir pritaikytą karuomenės minėjimo šventei. Poezija labai jaudinančiai atsiliepė į dalyvavusius, kurie jam padėjo gausiai plodami.

Paskutinę dalį išpildė tautinių šokių ansamblis „Rūtelė“. Šokiai padarė žiūrovams gerą įspūdį, nes šokėjai visi jaunučiai ir grakščiais savo judėjimais nustebino publiką.

Tai visai jaunas ansamblis, pradėjęs savo repeticijas tik šių metų pradžioje ir jau puikiai pažengęs. Ansambliui vadovauja didžiai jaunimą mylinti Eugenija Bacevičienė ir energingas jaunimo draugas Robertas Bilevičius.

BLB valdybos pirm. A. Sliesoraičiui pasiūlius, visi atsistojo ir gausiai plodami pagerbė savanorius kūrėjus kap. Juozą Čiuvinską ir J. Lazdauską, kurie yra patys dalyvavę kovose už Tėvynės Nepriklausomybę dar 1918 metais.

Korespondentas

LITERATŪROS VAKARAS

Literatūros būrelio vakaras, įvykęs lapkričio 30 Lietuvos Sąjungos salėje, sutraukė virš 40 dalyvių, nežiūrint staigiai užėjusio lietaus. Programa buvo plati ir įvairi - verta būti plačiau patiekta sekantiems ML numeris.

ŠAUNŲ NAUJŲ METŲ SUTIKIMAS

Visiems lietuviams ir jų draugams šiemet rengia L. K. Švento Juozapo Bendruomenė ir Choras Seselių Pranciškiečių Salėje.

Pradžia 22 val.

Visi kviečiami dalyvauti.

Pakvietimai ir staliukai pas choristus, rengimo komisijos narius ir V. Zeliną klebonijoje.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS. MINJ-SOMBRINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 194.319.377

C. E. C. 00.222.969/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

ALP(LKA) 1815

LIETUVOS NACIONALINĖ
MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA

Šio

GARBĖS LEIDĖJAS

N. N.

kuklus ML skaitytojas ir remėjas, nenorėjęs, kad jo pavardė būtų paskelbta.

Dėkingas ML administratorius

NAUJŲ METŲ SUTIKIMAS

Lietuvių Sąjungos - Alianča salėje - Rua Lituania, 67

GRUODZIO (DEZEMBRO) MĖN. 31 DIENA. 22 VAL.

Gausus Bufetas - Muzika - Žaidimai

Rusia Lietuvių Sąjunga - Alianča

ŠV. CECILIJOS PIETŪS

Lietuvių Katalikų Bendruomenės choras gruodžio 1 narius, draugus ir artimuosius sukvieta pietuosna jaunimo namuose. Kaip visada, nuotaika smagi, linksma, Klebonas kun. J. Šeškevičius, ragindamas visus chorą remti, kvietė buvusius choristus grįžti į jo eiles, o dainuoti galinčius lietuvius jungtis prie šio ilgaamžio choro, parapijos papuošalo ir veiklos ramsčio. Atskirai paminėjo dirigentą V. Tatarūną, iš pirmųjų choristų P. Šimonį ir J. Bagdžių.

IMIGRANTŲ DIENOJE

gruodžio 1 dalyvavo virš 600 įvairių tautybių žmonių, ypač šeimų ir jaunimo. Kardinolas pabrėžė, kad visi šeimų nariai turi siekti taikos ir ramybės šeimoje, dalyvauti gyvenime ir veikloje ir būti viltingais, nors gyvenimas ir nebū-

(Tęs. 9 psl.)

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Po 36 kr. Kaz. Valiulis, K. Popiningis, po 50 kr. S. Polikaitienė (už 1975), J. Valiukevičius, Elena Ažuolaitė (už 1975), 70 kr. Ant. Petkevičius (už 1975), 100 kr. R. Jūraitis, 200 kr. Uršulė Gaulienė (Garbės Leidėja).

PAIEŠKOMAS

Vincas Čekaitis, turįs sūnus Albertą, Vinčą ir Sergio bei dukteris Marytę ir Levusę. Paieško giminės iš Lietuvos. Pranešti ML redakcijon.

GEDULINGOS MIŠIOS

už a. a. KAZIMIERĄ TRIŪBĄ praėjus 6 mėnesiams po mirties bus šio mėn. 7 dieną, 7 val. ryto Zelinų bažnyčioj.

KUN. PR. GAVĖNAS

laikinas ML redaktorius pavaduotojas, išvyksta vienai savaitei reko lekcijū (8-14 gruodžio)

VEIKLOS KALENDORIUS

GRUODIS

- 6 - Akademiku vakariene
- 6 - 7 - PLJ Kongreso studijų diena gamtoj
- 8 - Pasauliečių apaštalavimo susirinkimas, 15 val.
- 14 - Museu do Presépio pasirodymas
- 15 - Šv. Metų atlidai katedroj, 15 val.
- 20 - Šv. Kazimiero p-jos „Maldos už Lietuvą diena
- 23 - Šv. Juozapo p-jos „Maldos už Lietuvą diena.
- 31 - N. Metų sutikimas.

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável

ANTÔNIO AQUINO

Redator: Jonas Kidykas

Administrador: P. Daugintis

MŪSŲ
LIETUVA

METINĖ PRENUMERATA: 36 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 170 kr. Paskiro numerio kaina: 70 centavų. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomone. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai iteiktini neveliau, kaip iki pirmadienio pietu.